

ORDEEL RECHTVAARDIG OORDEEL

Fred R. Coulter

Veel mensen denken dat God **geen oordeel** zal uitvoeren omdat “God liefde is”. De Bijbel openbaart echter juist het tegenovergestelde - dat “God is Rechter”. (Psalm 75:8)

Als *de* Opperste Rechter oordeelt Hij *alle* naties, evenals *alle* mensen. “Hij komt om de aarde te oordelen. Hij zal de wereld oordelen in gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid”. (Psalm 96:13)

Jezus zei, “Oordeel Rechtvaardig Oordeel”.
(Johannes 7:24)

Inhoud

Pagina

6	God als Opperste Rechter
8	<i>God oordeelt naties nu</i>
11	Geschapen om persoonlijke keuzes te maken - een zaak van leven en dood
14	<i>Hemel en aarde zijn Gods getuigen</i>
16	Oordelen of niet oordelen?
17	Wanneer moet U NIET oordelen?
24	Wanneer moet U oordelen?
25	Ten eerste, bid er over:
26	Ten tweede, ga in afzondering naar de persoon
27	Ten derde, neem één of twee anderen mee om te helpen het probleem op te lossen.
28	Ten vierde, breng het voor de gemeente:
29	Het besluit wordt in de hemel gebonden.(Mat. 18)
30	De Heiligen moeten rechtvaardig oordeel oordelen
31	<i>Als Christus terugkomt, zal Hij het oordelen geven aan de Heiligen</i>
35	Hoe rechtvaardig oordeel te ontwikkelen?
36	<i>Het stelsel van rechters onder het Oude Verbond</i>
37	<i>Fundamentele kwalificaties voor een rechter</i>
38	<i>Hoe het systeem werkte</i>
40	Gods Woord - de belangrijke sleutel voor rechtvaardig oordeel
41	<i>Geboden en instructies voor rechters</i>
44	<i>Aanvullende geboden voor rechters</i>

- 44 Het juiste oordeel komt van God
48 *Het stelsel van rechters hersteld onder Josafat*
- 49 Zonde vernietigt oordeel
- 54 Twaalf veel voorkomende valkuilen en fouten in het oordelen**
- 54 1 Eigenwijs zijn en een gesloten geest hebben
- 55 2 Bevooroordeeld zijn - niet genegen te luisteren naar elk aspect van een situatie
- 56 3 Geloven dat “hij/zij, die als eerste komt, gelijk heeft”
- 57 4 Het falen om ALLE feiten te verkrijgen
- 58 5 Een “aanzien des persoons” hebben - partijdig zijn
- 58 A. Voorkeur of geen voorkeur hebben voor de persoon
- 59 B. De meerderheid volgen - of het goed of verkeerd is
- 59 C. De minderheid door de vingers zien
- 60 6 Geschenken toestaan om de ogen te verblinden
- 61 7 Een oordeel uitspreken voordat de zaak echt gehoord is
- 61 8 Kijken naar uiterlijke omstandigheden en fysiek uiterlijk
- 62 9 De bedoelingen van de betrokken partijen niet kennen
- 63 10 Doen wat gunstig is
- 64 11 Iemands persoonlijke ijdelheid erbij betrekken

- 65 12 Het toepassen van een algemene oplossing
- 66 Zeventien sleutels voor rechtvaardig oordeel**
- 68 1 Denkt U er aan; het oordeel is van God - niet van U!
- 68 2 Ken Uzelf - en verwijder zonde uit Uw leven
- 70 3 Luister, in elke zaak, naar ALLE feiten
- 71 4 Wees altijd onbevooroordeeld en luister naar alle aspecten van een situatie
- 72 5 Spreek nooit een oordeel uit zonder de hele zaak te horen
- 72 6 Kijk nooit alleen maar naar omstandigheden en uiterlijkheden
- 73 7 Onderscheid de houdingen en motieven van de betrokkenen
- 74 8 Heb nooit een “aanzien des persoons”
- 76 9 Neem nooit een gift aan
- 76 10 Wees altijd volledig oprecht en onpartijdig
- 77 11 Bekwaam Uzelf in Gods Wetten, Statuten en Instellingen
- 78 12 Zoek raad bij moeilijke zaken
- 78 13 Denk aan de gevolgen op de lange termijn

- 79 14 Maak Uw besluiten en oordeel altijd specifiek en duidelijk
- 80 15 Het element van het juiste tijdstip bij het oordelen
- 81 16 Het allerbelangrijkste element van barmhartigheid en het oordelen
- 84 17 U moet vervuld zijn van Gods Heilige Geest en de denkwijze van Christus hebben
- 86 Conclusie**
- 88 Literatuur
- 88 Regionaal kantoor
- 88 Giften

[Bijbelteksten zijn ontleend aan de Herziene Statenvertaling
© 2010 Stichting HSV] [*Nadruk van ons.*]

ORO, Uitgave 1.0, mei 2016

©2016 CHRISTELIJKE BIJBELSE KERK VAN GOD

Alle rechten voorbehouden.

Dit boekje mag niet verkocht worden.

Het is een kosteloze publicatie in het algemeen belang,
uitgegeven door de Christelijke Bijbelse Kerk van God.

God als Opperste Rechter

Veel mensen denken dat God geen oordeel zal uitvoeren omdat “God liefde is”. De Bijbel openbaart echter juist het tegenovergestelde - dat “God is Rechter”. (Psalm 75:8)

Als *de* Opperste Rechter oordeelt Hij alleen *alle* naties, evenals *alle* mensen.

“Hij komt om de aarde te oordelen. Hij zal de wereld oordelen in gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid”. (Psalm 96:13)

De Apostel Paulus benadrukt dat **God Rechter is over allen**: “maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en **tot God, de Rechter over allen**, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen”. (Hebreeën 12:22-23)

Christenen kijken vooruit naar de tijd, wanneer Christus de hele wereld zal oordelen bij **Zijn tweede komst**.

David werd geïnspireerd om te profeteren over de tweede komst van Jezus en Zijn rol als Rechter.

“Onze God komt en zal niet zwijgen; voor Zijn aangezicht verteert een vuur, rondom Hem stormt het geweldig. Hij roept tot de hemel daarboven en tot de aarde, om **over Zijn volk recht te spreken**: Verzamel Mij Mijn gunstelingen, die een verbond met Mij sluiten door offers. want **De hemel**

verkondigt Zijn gerechtigheid; want God Zelf is Rechter". (Psalm 50:3-6)

Het is voor Christenen belangrijk om te begrijpen dat God niet alleen Rechter is, maar om te begrijpen *hoe* Hij oordeelt en wat de *basis* vormt voor Zijn oordeel.

God is Rechter van de hele wereld omdat - als God, "Gods weg is volmaakt" (Psalm 18:31) - want **Zijn Wetten**, waarop Hij Zijn oordeel maakt, **zijn perfect**.

Zoals David schreef, "De wet van de HEERE is volmaakt". (Psalm 19:8)

Omdat God de "Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is" (Jesaja 57:15), leeft "**de HEERE in waarheid, in recht en in gerechtigheid**". (Jeremia 4:2)

Gods waarheid, oordeel en rechtvaardigheid gaan *alle* hand-in-hand - zij zijn onlosmakelijk verbonden.

Waarheid, oordeel en rechtvaardigheid zijn feitelijk expressies van **Gods liefde** - en zijn dus de *kern* van rechtvaardig oordeel.

Dat - Zijn liefde - is waarom God Rechter is. Als wij in gebed tot God komen moeten wij ons realiseren dat onze gebeden *rechtstreeks* naar God de Vader gaan. Jezus Christus zit aan Gods rechterhand als onze Bemiddelaar - en God de Vader luistert in liefhebbend, rechtvaardig oordeel.

Het feit is, dat God zegt dat Hij oordeel *liefheeft*. (Jesaja 61:8)

Hij zegt ook in Psalm 11:7 (NBG) dat “Hij heeft gerechtigheid lief”. Alles wat God doet is *rechtvaardig* - want “de HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, goedertieren in al Zijn werken”. (Psalm 145:17)

David verklaarde ook, “**de bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig**”. (Psalm 19:10)

Als wij al deze verzen samenvoegen kunnen wij duidelijk zien, dat God *rechtvaardig* oordeel, oordeelt.

God oordeelt naties *nu*

Als God een oordeel uitvoert over een natie past Hij Zijn rechtvaardige wetten en geboden toe als de “standaard van het maatstelsel”.

In het boek Jeremia zegt God aan de profeet: “het ene ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het weg zal rukken, af zal breken en zal doen ondergaan.

Bekeert zich dat volk waarover Ik die uitspraak heb gedaan echter van zijn kwaad, dan zal Ik berouw hebben over het kwade dat Ik het dacht aan te doen.

Het andere ogenblik doe Ik de uitspraak over een volk en over een koninkrijk dat Ik het zal bouwen en planten.

Doet het echter wat kwaad is in Mijn ogen door niet te luisteren naar Mijn stem, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik zei het goed te doen”. (Jeremia 18:7-10)

Deze verzen openbaren een zeer **belangrijk principe**, dat veel mensen niet begrijpen - dat God *elke* natie verantwoordelijk houdt voor het gehoorzamen van **de Tien Geboden** in de letter van de wet. Als dit niet het geval was, zou er geen oordeel worden uitgevoerd - want “waar geen wet is, is ook geen overtreding”. (Romeinen 4:15)

Als God oordeelt manifesteert Hij Zijn rechtvaardigheid, omdat Hij geen aanzien van personen kent - of van naties. (Romeinen 2:1-16)

Het verslag over het volk van Ninevé - dat zich bekeerde vanwege de waarschuwing van Jona - is een uitstekend voorbeeld van Gods rechtvaardig oordeel. Omdat Ninevé zich bekeerde trok God Zijn oordeel van onheil tegen de stad in.

Jona 3:4-10: “En Jona begon de stad in te gaan, één dagreis. Hij predikte en zei: Nog veertig dagen en Ninevé wordt ondersteboven gekeerd!

De mensen van Ninevé geloofden in God. Zij riepen een vasten uit en trokken rouwgewaden aan, van de grootste tot de kleinste onder hen.

Toen dat woord de koning van Ninevé bereikte, stond hij op van zijn troon, legde zijn staatsiegewaad af, hulde zich in een rouwgewaad en ging in het stof zitten.

En in Ninevé werd op bevel van de koning en zijn rijksgroten omgeroepen: Mens en dier, runderen en schapen, mogen niets eten, niet grazen en geen water drinken.

Mens en dier moeten in rouwgewaden gehuld zijn en met kracht tot God roepen. **Zij moeten zich bekeren, ieder van zijn slechte weg en van het geweld dat aan zijn handen kleeft.**

Wie weet zal God Zich omkeren, berouw hebben en Zijn brandende toorn laten varen, zodat wij niet omkomen!

Toen zag God wat zij deden, dat zij zich bekeerden van hun slechte weg. **En God kreeg berouw over het kwade dat Hij gezegd had hun te zullen aandoen, en Hij deed het niet**".

Aan de andere kant, als er *geen* bekering plaatsvindt - zelfs nadat een waarschuwingsboodschap is gegeven - *dan* voert God Zijn oordeel uit.

Een goed voorbeeld van Gods oordeel, dat omgezet zou worden, zou de zaak van Sodom en Gomorra zijn - waarbij de mensen weigerden zich te bekeren, *ongetwijfeld* nadat zij meerdere malen werden gewaarschuwd door rechtvaardige Lot.

In Genesis 18, toen God klaar was om Zijn oordeel over Sodom en Gomorra uit te voeren, pleitte Abraham met God. Hij was bezorgd dat zijn rechtvaardige neef Lot met de zondaars vernietigd zou worden.

Merk op hoe Abraham God toesprak. "Zou de **Rechter van de hele aarde** geen recht doen"? (Genesis 18:25)

God zal altijd doen wat juist is. Want God is een God van liefde, waarheid en rechtvaardigheid; Hij spaarde Lot en

zijn dochters voor het oordeel, dat Hij uitvoerde op Sodom en Gomorra, dat hen verteerde in vuur en zwavel.

Er werd nog een verder oordeel uitgevoerd - tegen Lots vrouw. De engel, die Lot en zijn gezin bevrijdde gaf een uitgesproken waarschuwing; dat niemand achterom mocht kijken als zij Sodom verlieten. Maar de vrouw van Lot keek om - en werd toen geoordeeld en veranderde in een zoutpilaar.

Wij hebben duidelijk gezien dat **God de Rechter is** - van zowel personen als van naties - en dat Zijn oordelen altijd een expressie zijn van Zijn perfecte, rechtvaardige wetten en Zijn heilige geboden. God oordeelt altijd liefhebbend, in waarheid en heiligheid.

Daarnaast zullen wij zien, dat God verwacht dat Zijn volk leert om *rechtvaardige* oordelen, beslissingen en keuzes te maken.

Geschapen om persoonlijke keuzes te maken - een zaak van leven en dood.

De realiteit is dat het leven keuzes met zich meebrengt - en ons dagelijkse leven zit vol met inzicht, keuzes en oordelen. Feitelijk kunnen wij niet functioneren zonder het uitvoeren van oordeel. Wij moeten kiezen of bepalen (*en een keuze of een besluit zijn een oordeel*) wanneer wij opstaan, wanneer wij naar het werk gaan, welke kleren wij aantrekken, welk voedsel wij kopen en eten, wat wij lezen en waar wij op de televisie naar kijken.

Wij moeten keuzes maken - of *oordelen* - waar wij zullen leven, met wie wij zullen trouwen, wie wij als vrienden

willen hebben. Wij moeten veel financiële beoordelingen maken, wat betekent: het kopen of huren van een huis, het aanschaffen van de woninginrichting, het kopen van een auto, betalen van onze rekeningen.

En heel belangrijk in onze financiële zaken is het bepalen van onze toenamen/vermeerdering en aan God de dingen, die aan God behoren - teruggeven - en de dingen van Caesar, die aan Caesar behoren. (Matteüs 22:21)

In de omgang met ons gezin oordelen wij altijd in onze man/vrouw relatie - en bij het opvoeden van kinderen worden wij altijd geconfronteerd met keuzes en beoordelingen. (*Vooraf bij het tot rust brengen van geschillen tussen kinderen.*)

Wat betreft onze relatie met God, moeten wij er voor *kiezen* om God lief te hebben - dat is een besluit of oordeel - met geheel ons hart, gehele ziel, het hele verstand en met al onze kracht. (Matteüs 22:37)

Wij moeten *kiezen om* te bidden en *wanneer* te bidden en *wat* te bidden.

Wij moeten *kiezen om* te studeren, evenals *wat* wij studeren en *hoe* te studeren.

Wij moeten alle dingen bewijzen - wat opnieuw een besluit of oordeel is - en vasthouden wat goed is. (1 Thess. 5:21)

Tenslotte, God schiep ons verstand met het doel om keuzes te maken - voor het maken van keuzes en beoordelingen.

Dat is de kern van leven en dood - **daarom gaf God ons een eigen vrije wil!** De keuzes en beoordelingen zijn van *onzelf* en zullen onze bereidheid om God lief te hebben en te gehoorzamen, tonen.

Hij heeft ons een eigen vrije wil gegeven - Hij heeft ons voor de keuze gesteld van leven of dood - en *verplicht* ons te kiezen!

Het geestelijk Woord van God leeft en wij zullen leven of sterven door onze keuzes.

Merk op wat God aan Israël gebod. “Zie, ik heb u heden HET LEVEN EN HET GOEDE voorgehouden, maar ook DE DOOD EN HET KWADE. Want ik gebied u heden de HEERE, uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te gaan en Zijn **geboden**, Zijn **verordeningen** en Zijn **bepalingen** in acht te nemen. Dan zult u leven en talrijk worden, en zal de HEERE, uw God, u zegenen in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen”. (Deuteronomium 30:15-16)

Gods langlopende zegeningen in het land hing voor Israël af van hun voortdurende keuze om God en Zijn levenswijze lief te hebben.

Het resultaat voor ons nu, is echter veel groter dan fysieke zegeningen. Wij gaan Gods Koninkrijk erven voor alle eeuwigheid, niet alleen het fysieke land Israël.

God wil dat wij **kiezen voor het leven en Zijn levenswijze** - door Jezus Christus. Als wij Gods levenswijze *oordelen* als **de weg naar eeuwig leven** en het goede en er voor kiezen om God lief te hebben, dan zal Hij ons NU zegenen

met Zijn liefde en genade - en zullen wij uiteindelijk eeuwig leven en Gods Koninkrijk erven.

Aan de andere kant, als wij ons van God afkeren en Zijn levenswijze afwijzen en onze eigen wegen *oordelen* als beter, dan brengt God kwaad en dood over ons - dat is Zijn *oordeel!*

“Maar als uw hart zich afkeert en u niet luistert, en u zich laat verleiden om u voor andere goden neer te buigen en die te dienen, dan verkondig ik u heden dat u zeker zult omkomen; u zult uw dagen niet verlengen in het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om er te komen en het in bezit te nemen”. (Deuteronomium 30:17-18)

Hemel en aarde zijn Gods getuigen

De keuzes, die God ons biedt zijn zo diepgaand en fascinerend dat Hij **hemel en aarde** Zijn “**getuigen**” maakte.

God zei, “Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u: het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! Kies dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht, door de HEERE, uw God, lief te hebben, Zijn stem te gehoorzamen en u aan Hem vast te houden - want Hij is uw leven en de verlenging van uw dagen - om te blijven in het land dat de HEERE uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft hun te geven”. (Deuteronomium 30:19-20)

Nogmaals, de geestelijke erfenis van eeuwig leven is veel belangrijker!

Jezus zei, dat Abraham, Izak en Jakob in Gods Koninkrijk zullen zijn.

In tegenstelling - degenen, die de keuze maken - *oordeel* - om God niet lief te hebben en te gehoorzamen, zullen niet in Gods Koninkrijk zijn. Jezus maakte dat zeer duidelijk.

“En Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik weet niet waar u vandaan komt. Ga weg van Mij, allen die ongerechtigheid bedrijven. Daar zal gejammer zijn en tandengeknars, wanneer u Abraham, Izak en Jakob en alle profeten in het Koninkrijk van God zult zien, maar u buitengeworpen”.

(Lukas 13:27-28)

God heeft deze keuzes aan ons gegeven - leven en het goede of dood en kwaad. Wij moeten kiezen! Wij moeten keuzes maken en oordelen - **daar hangt ons eeuwig leven van af.**

Op Zijn beurt oordeelt God ons naar onze eigen keuzes.

De Apostel Petrus bevestigt dit: “want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die **het Evangelie van God** ongehoorzaam zijn? En als de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen”. (1 Petrus 4:17-18)

De Apostel Paulus schreef zowel over Gods oordeel over degenen, die Hem *verwerpen* als over degenen, die Hem *zoeken*.

“Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de

goedertierenheid van God u tot bekering leidt? Maar in overeenstemming met uw hardheid en uw onbekeerlijke hart hoopt u voor uzelf toorn op tegen de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God, Die ieder vergelden zal naar zijn werken, namelijk hun die met volharding het goede doen en heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: **het eeuwige leven**.

Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek, maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood, en ook over de Griek.

Want er is geen aanzien des persoons bij God. Want zij die zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan, en zij die onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden. Niet de hoorders van de wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar **de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden**". (Romeinen 2:4-13)

Allen zijn onderworpen aan Gods rechtvaardig oordeel.

En inderdaad, onze individuele keuzes zijn een zaak van eeuwig *leven* - of eeuwige *dood*.

Oordelen of niet oordelen?

Vele kerken onderwijzen dat Christenen geen oordeel mogen vellen.

Vaak worden bepaalde verzen aangehaald in een poging om hun zienswijze te bewijzen - **Matteüs 7:1** is één van de meest gebruikte: “oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt”. (*Of beter vertaalt, “veroordeel anderen niet, opdat U zelf niet veroordeeld wordt”.*)

Deze lering werd verspreid met de bedoeling dat wij niemand of niets mogen oordelen.

- **Maar moeten Christenen werkelijk zonder oordeelkundigheid zijn en een oordeel hebben?**

Als dat het geval is, hoe kunnen wij dan *oordelen* en kiezen tussen juist en verkeerd; goed en kwaad; rechtvaardigheid en zonde of leven en dood?

Zoals wij zullen zien zullen er tijden zijn dat wij *geen* oordeel moeten vellen en er zijn tijden dat wij een oordeel *moeten* vellen.

Wanneer moet U NIET oordelen?

De Bijbel maakt duidelijk dat wij *niet* mogen oordelen als een kwestie niet onze zaak is of niet binnen het gebied van ons gezag valt. Als wij misplaatst oordelen worden wij veel te vaak veroordelend, kritisch en afkeurend.

Vaker dan ooit oordelen wij het hart van de persoon in kwestie, zonder de omstandigheden en feiten te kennen.

Zo'n oordeel en veroordeling is eigenzinnige zelfingenomenheid - omdat degenen, die dat doen eigenlijk geloven dat zij de gedachten kennen van degenen, die zij oordelen en veroordelen.

Maar God *alleen* kent werkelijk de gedachten van een persoon.

Als wij het hart van een andere persoon oordelen, zitten wij op de stoel van God en nemen een voorrecht dat alleen aan Hem toebehoort. Denkt U er aan, alleen God kent het hart en begrijpt de diepste gedachten.

Daarom schreef de Apostel Paulus dat wij in zulke omstandigheden elkaar *niet* moeten oordelen. Dit is vooral het geval als het een zaak van persoonlijk geweten is, gebaseerd op Gods Woord.

In de kerk in Rome bijvoorbeeld, lagen vegetariërs overhoop met vleeseters en wijndrinkers lagen overhoop met niet-drinkers. Elke partij oordeelde en veroordeelde de ander.

Merk op wat Paulus schreef: “*U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder?* Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden. Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden. ***Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God.*** Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven”.
(Romeinen 14:10-13)

Paulus maakt duidelijk dat in deze *persoonlijke* zaken van geweten ten opzichte van God, de broeder of zuster - die hierbij betrokken is - door God geoordeeld wordt en *niet* door andere mensen - inclusief degenen van de plaatselijke gemeente.

Het is absurd om strijd en conflict te veroorzaken over mindere fysieke zaken. Te vaak verwarren mensen, die anderen oordelen en bekritisieren, dergelijke persoonlijke keuzes met serieuze doctrinaire zaken. (*Het is alsof zij een vlieg proberen te doden met een 105mm kanon. Als zij uiteindelijk de vlieg gedood hebben, hebben zij het huis en ook alle andere opgeblazen.*)

Omdat het lijkt alsof zij het nooit zullen begrijpen gaan sommigen door met hun zelfingenomen houdingen van *oordelen* - en vernietigen daarmee levens en gemeenten. Dit was precies het geval in de gemeente in Rome.

Het is typerend dat de persoon, die er voor gekozen had (*vanwege zijn geweten*) om iets te eten of niet te eten - of te drinken of niet te drinken - niet degene was, die het *ware* probleem had. Integendeel, het was degene, die strijd en conflict veroorzaakte.

Deze hypocritische, beoordelende, eigennigige, zelfingenomen houding kan levens vernietigen.

Maar God wil dat wij elkaar stichten en “opbouwen” - geen kritiek hebben en elkaar niet afbreken. Degene, die eigennig en veroordelend is zaait het zaad van onenigheid bij de broeders, waarvan God zegt, dat Hij dat haat. “Deze zes haat de HEERE... een valse getuige die leugens blaast, en die tussen broeders twisten teweegbrengt”. (Spreuken 6:16, 19)

Merk op wat Paulus schreef over deze zaken van ***persoonlijk geweten***:

“maar als uw broeder om wat u eet bedroefd wordt, dan wandelt u niet meer naar de liefde. Richt door uw eten niet hem te gronde voor wie Christus gestorven is. Laat dan het goede dat u bezit niet gelasterd worden. **Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest.** Want wie Christus in deze dingen dient, is welbehaaglijk voor God en in achting bij de mensen. **Laten wij dus najagen wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert. Breek niet om wat u eet het werk van God af.....**”. (Romeinen 14:15-20)

Dit is precies wat Jezus bedoelde toen Hij zei, “oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. Waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op? Of, hoe zult u tegen uw broeder zeggen: Laat toe dat ik de splinter uit uw oog haal; en zie, er is een balk in uw eigen oog? Huichelaar, haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen”. (Matteüs 7:1-5)

Deze verzen zijn zeer duidelijk in hun onderwijs - wees *nooit* veroordelend of afkeurend.

Als iemand veroordelend is probeert die persoon feitelijk het hart en de beweegredenen van een ander te oordelen - maar **God alleen kan werkelijk het hart en de beweegredenen van een persoon kennen.** Voor iedereen is het een volledige, onjuiste toepassing van Gods Woord om aan te nemen, dat hij het persoonlijke, hypocritische afkeurende oordeel van iemand anders kan omzetten.

(In werkelijkheid wordt het alleen gedaan om zichzelf te verhogen)

Dit soort “oordeel” uit zich meestal in de vorm van roddel/kwaadspreken, omdat degene die oordeelt het niet tegenover de beschuldigde durft te brengen.

In Romeinen 2 laat Paulus er geen twijfel over bestaan dat God degenen zal oordelen, die anderen afkeuren en bekritisieren om zichzelf te verhogen. Dit is vooral waar als degenen, die de ander oordeelt, dezelfde zonden begaat.

“Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen oordeelt, want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen. En wij weten dat het oordeel van God in overeenstemming met de waarheid is over hen die zulke dingen doen. En u, o mens, die hen oordeelt die zulke dingen doen, en ze zelf ook doet, denkt u dat u aan het oordeel van God zult ontkomen”? (Romeinen 2:1-3)

Neen! God is een rechtvaardige Rechter en zal aan eenieder vergelden naar zijn of haar werken!

De Apostel Jakobus schreef ook over de eigenzinnige veroordeling van anderen.

“Broeders, spreek geen kwaad van elkaar. Wie van zijn broeder kwaadspreekt en over zijn broeder oordeelt, spreekt kwaad over de wet en oordeelt over de wet. Als u over de wet oordeelt, bent u geen dader van de wet, maar een rechter. Er is één Wetgever, namelijk Hij Die kan zalig maken én te gronde richten. *Maar wie bent u, die over de ander oordeelt*”? (Jakobus 4:11-12)

Jakobus maakt het absoluut duidelijk dat wanneer - wie dan ook - deze gezindheid en houding aanneemt ten opzichte van een ander, hij of zij feitelijk God oordeelt.

Dit was de zonde van Job. Hij was kritisch en veroordelend over ieder ander - hij oordeelde en keurde zelfs God af om zijn eigen zelfgerechtigheid te behouden.

“Daarna antwoordde de HEERE Job uit een storm en zei: Omgord nu als een man uw heupen, dan zal Ik u ondervragen. Maak Mij eens bekend: Wilt u ook Mijn recht vernietigen? Wilt u Mij schuldig verklaren, opdat u zelf rechtvaardig bent?” (Job 40:1-3)

Job had een ideologisch masker - dat was zijn eigen misleiding. Hij geloofde feitelijk, dat hij rechtvaardiger was dan wie dan ook - in feite zo rechtvaardig, dat zelfs God geen fout bij hem kon vinden. Door anderen en zelfs God te oordelen en af te keuren maakte Job van zichzelf het centrum van het universum en verhief hij zich tot in de hoogste hemelen. Daarom moest God Job er persoonlijk mee confronteren.

“Daarna antwoordde de HEERE Job uit een storm en zei: Wie is hij die Mijn raad duister maakt met woorden zonder kennis? Omgord nu als een man uw heupen, dan zal Ik u ondervragen. Maak Mij eens bekend: **Waar was u toen Ik de aarde grondvestte? Maak het bekend, als u echt inzicht hebt.** Wie heeft haar afmetingen bepaald? U weet het immers wel. Of wie heeft het meetlint over haar uitgespannen? Waarop zijn haar pijlers neergezonken? Of wie heeft haar hoeksteen gelegd.

Kent u de verordeningen van de hemel, of kunt u op aarde zijn beleid bepalen? Kunt u uw stem tot de wolken verheffen, zodat een overvloed van water u overdekt? Kunt u bliksemflitsen sturen, zodat zij gaan, en tegen u zeggen: Zie, hier zijn wij? Wie heeft de wijsheid in het binnenste gelegd? Of wie heeft aan het hart het inzicht gegeven?”
(Job 38:1-6, 33-36)

God sprak verder met Job, “**Tooi u nu met trots en hoogheid, en bekleed u met majesteit en glorie.** [*de geestelijke glorie en schoonheid, die God heeft*] Verspreid de verbolgenheden van uw toorn, en zie elke hoogmoedige en verneder hem. Zie elke hoogmoedige en onderwerp hem, en verpletter de goddelozen op hun plaats. Verberg hen tezamen in het stof; omwikkel hun gezichten in het verborgene. **Dan zal ook Ik u prijzen, omdat uw rechterhand u verlost heeft**”. (Job 40:5-9)

Voordat Job zichzelf duidelijk kon zien, moest God de gigantische balk uit Jobs ogen verwijderen. Toen dat eenmaal was gedaan zag Job zichzelf duidelijk en bekeerde hij zich.

Merk op: “toen antwoordde Job de HEERE en zei: Ik weet dat U alles vermag, en geen plan is onmogelijk voor U. Wie is hij, [*verwijzend naar zichzelf*] zegt U, die Mijn raad verbergt zonder kennis? Zo heb ik verkondigd wat ik niet begreep, dingen die te wonderlijk voor mij zijn en die ik niet weet. Luister nu, en ik zal spreken! Ik zal U ondervragen: maak het mij bekend! **Alleen door het luisteren met het oor had ik U gehoord, MAAR NU HEEFT MIJN OOG U GEZIEN. Daarom veracht ik mijzelf en ik heb berouw, op stof en as**”. (Job 42:1-6)

Job moest leren dat het niveau van ijdelheid en zelfingenomenheid de oorzaak was, van God te oordelen en anderen af te keuren - alles om zichzelf te verhogen.

Dit is wat Jezus bedoelde toen Hij zei: “oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden”. (Matteüs 7:1-2)

Nu wij gezien hebben wanneer wij *niet* moeten oordelen, moeten wij begrijpen dat er tijden zijn, dat wij *moeten* oordelen.

Feitelijk; als wij rechtvaardig oordeel niet *praktiseren* als een **levenswijze**, zullen wij verantwoordelijk worden gehouden voor ons *gebrek* aan oordeel.

Wanneer moet U oordelen?

Er is een tijd en een juiste manier om te oordelen. Feitelijk zult U zien dat - als U Matteüs 7:1-5 zorgvuldig leest - Jezus ook instructies gaf om tot een *juist* oordeel te komen.

Hij zei, “haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen”. (Matteüs 7:5)

Wij moeten *eerst* de balk uit onze eigen ogen halen. Dan alleen kunnen wij een *juist* oordeel vellen en een ander helpen met zijn of haar probleem - zonder hypocritisch of veroordelend te zijn.

Jezus wil ons leren om tot **rechtvaardig oordelen** te komen. Maar dat kunnen wij alleen doen als wij **eerst**

onzelf oordelen en ons ontdoen van welke veroordelende, eigenzinnige, afkeurende houding dan ook.

De Apostel Paulus begreep dit zeer goed. Hij laat zien hoe de instructies van Jezus uitgedragen moesten worden als goddelijk oordeel toegepast wordt bij de hulp aan anderen.

“Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid. Houd intussen uzelf in het oog, opdat ook u niet in verzoeking komt”. (Galaten 6:1)

Jezus Christus zei, “oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel”. (Johannes 7:24)

De grootste fout, die mensen maken is dat zij alleen afgaan op uiterlijkheden, die hoogstens oppervlakkig zijn. Daarom geeft de Bijbel ons specifieke instructies hoe wij problemen kunnen oplossen - met andere woorden, om **rechtvaardig oordeel te vellen**.

Ten eerste, bid er over:

Als er een probleem is tussen U en een andere broeder of zuster in Christus moet U er eerst over bidden. Misschien bemerkt U dat de andere persoon verwickeld is in een zonde.

De Apostel Johannes schreef, “en dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden,

ontvangen. Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot de dood, dan moet hij tot God bidden, en Hij zal hem het leven geven, namelijk aan hen die niet zondigen tot de dood”. (1 Johannes 5:14-16)

In gebed voor de andere persoon moeten wij God vragen hem of haar te helpen om het probleem of de zonde te zien en dat de persoon zich persoonlijk bekeerd en de correctie maakt.

Op deze manier - met Gods hulp - komt de persoon tot een juist oordeel en het probleem is opgelost zonder dat U (of iemand anders) erbij betrokken wordt. Dit proces kan tijd nemen, want God zal geduldig werken met de persoon om hem of haar tot bekering te leiden. Dit moet altijd eerst gedaan worden. Maar als het duidelijk wordt dat het probleem nog niet opgelost is (*en misschien erger is geworden*) dan draagt Christus ons op - alleen - naar de persoon te gaan.

Ten tweede, ga in afzondering naar de persoon

Als na een tijdsperiode de situatie voortduurt, dan heeft U de verantwoordelijkheid om in afzondering naar Uw broeder of zuster te gaan en de zaak te bespreken.

Maar “haal eerst de balk uit uw oog” en denk na over Uw eigen zwakheden en fouten, zodat het probleem kan worden opgelost in de geest van *liefde* en in verbondenheid van *vrede*.

Jezus zei, “maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem

alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen”. (Matteüs 18:15)

God verwacht van ons om problemen op te lossen, zo mogelijk op een één-op-één basis - in een houding van liefde en nederigheid.

Zo bedekt liefde een groot aantal zonden, zodat de zaak niet verder wordt verspreid. Maar als het probleem niet opgelost kan worden op deze één-op-één basis, geeft Christus deze verdere instructies.

Ten derde, neem één of twee anderen mee om te helpen het probleem op te lossen.

“Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat”. (Matteüs 18:16)

Als dit niveau wordt bereikt, is het probleem duidelijk serieuzer. Met de juiste houding van liefde en nederigheid kan 99 procent van alle problemen op dit niveau nog worden opgelost - als *wij rechtvaardig oordeel in praktijk brengen*.

Dit is de verantwoordelijkheid tussen de broeders zelf. Het is niet de verantwoordelijkheid van de dienaren om in dergelijke geschillen te bemiddelen.

God verwacht dat ieder van ons persoonlijk rechtvaardig oordeel kan toepassen en onze eigen persoonlijke problemen kunnen oplossen.

Maar vaak zijn de problemen zo groot dat de eerste drie stappen niet werken - in dat geval geeft Christus ons de laatste stap.

Ten vierde, breng het voor de gemeente:

Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente:

“Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn”. (Matteüs 18:17)

Dit betekent *niet* dat het probleem aan de dienaren moet worden voorgelegd - maar dat de zaak aan de lokale gemeente moet worden voorgelegd in een speciale vergadering, waar de hele gemeente bij betrokken is om de nodige besluiten te nemen. De dienaar is er ook bij betrokken - en hij zal ongetwijfeld zo'n vergadering voorzitten.

Maar de *gemeente* moet de zaak oordelen, **niet de dienaar**.

Zij moeten *rechtvaardig* oordeel vellen. Als het probleem niet wordt opgelost heeft de gemeente de verantwoordelijkheid om de persoon uit de gemeente te plaatsen.

”En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn”. (Matteüs 18:17)

Het besluit wordt in de hemel gebonden.

De hele **procedure**, die Jezus in Matteüs **18:15-20** gaf is **van vitaal belang** - zo zelfs dat Christus toevoegde, dat waarover overeenstemming is, dit in de hemel gebonden is. (*of ontbonden is in de hemel, afhankelijk van het besluit*)

Dit betreft de één-op-één samenkomst van de twee personen of de inbreng van twee of drie getuigen of de beslissing van de gemeente.

Merk op: “voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt [*volgens de Bijbel*], zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt [*volgens de Bijbel*] , zal in de hemel ontbonden zijn. (Zie ook *appendix O in de FV Bijbel*)

Verder zeg Ik u dat, als **twee van u** op de aarde iets, wat dan ook, eenstemmig verlangen, het hun ten deel zal vallen van Mijn Vader, Die in de hemelen is”. (Matteüs 18:18-19)

Dit is precies wat de Apostel Paulus de gemeente in Korinthe instrueerde uit te voeren met betrekking tot de man, die incest pleegde met zijn stiefmoeder.

Hij was zeer duidelijk in zijn instructies: “men hoort algemeen dat er hoerij onder u voorkomt, en wel zo'n vorm van hoerij waarvan zelfs onder de heidenen geen sprake is, namelijk dat iemand de vrouw van zijn vader heeft.

En u doet zich zo gewichtig voor. Kunt u niet beter treuren, om dan hem die deze daad begaan heeft, uit uw midden weg te doen?

Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten - alsof ik aanwezig was - om hem die dat zo gedaan heeft, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, ALS U EN MIJN GEEST BIJEENGEKOMEN ZIJN, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus". (1 Korinthe 5:1-5)

De Heiligen moeten rechtvaardig oordeel vellen.

Eén van de grote zwakheden van de kerk in Korinthe was hun *tekort* aan goddelijk oordeel en Paulus betreurde deze zwakheid omdat het zoveel problemen veroorzaakte.

Bijvoorbeeld: broeders brachten elkaar voor het gerecht van de wereld - omdat de gemeente niet geleerd had om rechtvaardig oordeel toe te passen in zulke zaken.

Paulus corrigeerde hen sterk: "durft iemand van u, die een geschil heeft met een ander, zijn recht te zoeken bij de onrechtvaardigen en niet bij de heiligen?"

Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen?

En als door u de wereld geoordeeld wordt, zou u dan ongeschikt zijn voor de meest onbeduidende rechtszaken?

Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen?

Hoeveel te meer dan *alledaagse dingen*?

Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, waarom stelt u dan als rechters aan, degene die geen aanzien in de gemeente hebben.

Tot beschaming zeg ik u dit. Is er dan onder u niemand die wijs is, zelfs niet één, die in staat zou zijn een oordeel te vellen in een geschil tussen zijn broeders?

Integendeel, de ene broeder spant tegen de andere broeder een rechtszaak aan, en dat voor ongelovigen. Dan is er al volledig sprake van verlies onder u, dat u onder elkaar rechtszaken hebt.

Waarom lijdt u niet liever onrecht?

Waarom laat u zich niet liever benadelen?

U echter doet onrecht en benadeelt, en dat nog wel aan broeders"! (1 Korinthe 6:1-8)

Als Christus terugkomt, zal Hij het oordelen aan de Heiligen toevertrouwen.

Paulus maakt duidelijk dat Christenen moeten leren om *rechtvaardig* oordelen toe te passen. Wij moeten oordelen zoals onderwezen door Christus. Maar belangrijker is dat Paulus duidelijk maakt dat **de heiligen zowel de wereld als de engelen zullen oordelen.**

Dit is de reden waarom wij nu moeten leren hoe wij rechtvaardig oordeel moeten toepassen.

Als Jezus Christus terugkomt gaat Hij de wereld oordelen. Hij zal het oordelen aan de heiligen toevertrouwen. De

Apostelen zullen op tronen zitten en de twaalf stammen van Israël oordelen.

“En Jezus zei tegen hen: “Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen”. (Matteüs 19:28)

De Apostel Johannes schreef in Openbaring 20 over de tijd van het **Millennium**, als het oordelen aan de heiligen zal worden toevertrouwd.

“En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. [*Dit is wanneer de heiligen de wereld zullen oordelen*] En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand.

En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, **duizend jaar** lang.

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. **Dit is de eerste opstanding**. Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar **zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang**”. (Openbaring 20:4-6)

Jesaja voorspelde de regering van Christus als koning van de wereld tijdens **het Millennium**.

“Het zal in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen. Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen.

Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem. Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen.

En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren”. (Jesaja 2:2-4)

Jesaja voorspelde opnieuw dat Jezus Christus Zijn regering zou vestigen *en* oordelen.

“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, **om het te grondvesten** en het te ondersteunen **door recht en gerechtigheid**, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen”.

(Jesaja 9:5-6)

Jezus Christus is de rechtvaardige Rechter! Als Hij de wereld regeert en de heiligen met Hem, zal het zijn met *rechtvaardig* oordeel.

Jesaja schreef ook over Christus: “want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stonk van Isai, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN. Zijn *vreugde* zal zijn in de vreze des HEEREN.

Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen. Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen. Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden.

Want gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en de waarheid de gordel om Zijn middel”. (Jesaja 11:1-5)

Deze verzen openbaren de *geestelijke kwaliteiten* van rechtvaardig oordeel.

Merk op: “Op Hem zal **de Geest van de HEERE** rusten: **de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN**”.

Dit zijn de geestelijke kwaliteiten, die wij moeten ontwikkelen door Gods Heilige Geest - om de *denkwijze van Christus* te hebben.

Hoe rechtvaardig oordeel te ontwikkelen?

Om werkelijk het oordelen te begrijpen moeten wij de *term* “oordeel” duidelijk begrijpen - zoals toegepast volgens de principes van Gods Woord.

Het kan als volgt omschreven worden:

“een oordeel is een besluit of een conclusie, gebaseerd op de geestelijke bedoeling van Gods wetten, statuten en oordelen, waar Gods wil wel of niet specifiek wordt verklaard”.

Als officiële oordelen worden vereist moet degene, die dergelijke oordelen velt, **gekwalificeerd** zijn - volgens de maatstaven, die God heeft uitgevaardigd - om een onenigheid op te helderen, te oordelen en op te lossen.

Een oordeel uitbrengen kan een doorslaggevende zaak zijn, die soms **verreikende** en **blijvende gevolgen** kan hebben. Christus zei “vel rechtvaardig oordeel”.

Rechtvaardig, goddelijk oordeel is de allereerste vergroting van *liefde*. De Bijbel verklaart, “God is liefde”.

De Bijbel zegt ook, “God is Rechter” en dat “allen voor de troon van oordeel van Christus zullen komen”. Rechtvaardig oordeel kan alleen gebaseerd worden op **LIEFDE VOOR GOD** en **LIEFDE VOOR DE NAASTE**.

Het is onmogelijk om liefde te hebben zonder oordeel - of te oordelen zonder liefde! Dit is de basis en het absolute fundament om *rechtvaardig* oordeel te vellen.

Het stelsel van rechters onder het Oude Verbond

God bracht Israël uit Egypte, omdat Hij hen liefhad.

“Maar vanwege de liefde van de HEERE voor u, en om de eed die Hij uw vaders gezwoeren had, in acht te nemen, heeft de HEERE u met sterke hand uitgeleid en heeft Hij u verlost uit het slavenhuis, uit de hand van de farao, de koning van Egypte.

Daarom moet u weten dat de HEERE uw God is. Hij is dé God, de getrouwe God, Die het verbond en de goedertierenheid in acht neemt voor wie Hem liefhebben en Zijn geboden in acht nemen, tot in duizend generaties.

En daarom moet u **de geboden, verordeningen en bepalingen** die ik u heden gebied, **in acht nemen** door ze te houden.....en houden, dat de HEERE, uw God, voor u het verbond en de goedertierenheid in acht zal nemen die Hij uw vaders onder ede beloofd heeft.

Hij zal u liefhebben, u zegenen en u talrijk maken.....”.
(Deuteronomium 7:8-13)

Gods roeping van Israël was op zichzelf een daad van liefde. Hij gebied op Zijn beurt dat zij Hem moesten liefhebben en Zijn geboden en instellingen moesten gehoorzamen.

Om het soepel en juiste functioneren van Gods regering te garanderen gaf God Israël **een systeem van rechters**.

Door dit systeem van rechters zou God Zijn volk regeren en oordelen. Dit laat duidelijk zien hoe liefde en oordeel hand-in-hand gaan.

Fundamentele kwalificaties voor een rechter

De fundamentele kwalificaties voor rechters werden ingesteld aan het begin van het systeem van rechters onder Mozes:

“Jij echter, jij moet daarnaast onder heel het volk omkijken naar **bekwame mannen, godvrezende, betrouwbare mannen, die een afkeer hebben van winstbejag.**

Je moet leiders over duizend, leiders over honderd, leiders over vijftig en leiders over tien over hen [*het volk*] aanstellen. **Zij moeten altijd over dit volk oordelen.**

Maar laat het zo zijn dat zij elke grote zaak bij jou brengen, en zelf over elke kleine zaak oordelen”. (Exodus 18:21-22)

Degenen, die zouden oordelen moesten mannen van bekwaamheid zijn, God en de waarheid liefhebben boven alles en iedereen.

Later - toen God Zijn wetten, geboden, statuten en instellingen gaf - gebood Hij het volk Hem te gehoorzamen en zich te schikken naar besluiten.

De rechters moesten Gods wetten, geboden, statuten en instellingen toepassen als ***het fundament voor hun oordeel.***

Door Mozes gebood God de rechters: “luister naar de geschillen tussen uw broeders, en **oordeel rechtvaardig** tussen een man, zijn broeder en de vreemdeling die bij hem is.

U mag niet partijdig zijn in de rechtspraak: zowel de kleine als de grote moet u aanhoren. U mag voor niemand bevreesd zijn, want de rechtspraak behoort aan God...”. (Deuteronomium 1:16-17)

In het Nieuwe Testament werden deze zelfde fundamentele karaktervereisten voor het oordelen uitgebreid en aangevuld voor kerkleiders en dienaren.

(Zie 1 Timoteüs 3:1-7 en Titus 1:6-9)

Hier zal later aandacht aan besteed worden en het laat zien dat het *karakter* van de persoon de sleutel is voor het vellen van oordeel.

Hoe het systeem werkte

De kleine zaken moesten voor de lagere rechters gebracht worden. Als de zaak niet opgelost kon worden, werd het voor hogere rechters gebracht. Wanneer er nog steeds geen besluit werd bereikt, werd het uiteindelijke oordeel in handen gelegd van de leidinggevende **rechter en de priester**.

De instructies van God zijn als volgt: “als bij de rechtspraak een zaak voor u te moeilijk is, bij geschilpunten binnen uw poorten met betrekking tot bloedvergieten, rechtsvordering of geweldpleging, dan moet u opstaan en naar de plaats gaan die de HEERE, uw God, zal uitkiezen.

Dan moet u naar de Levitische priesters gaan, en naar de rechter die er in die dagen is, en hen raadplegen. Zij zullen dan een gerechtelijke uitspraak voor u doen. En u moet handelen overeenkomstig de uitspraak die zij u bekendmaken, vanuit die plaats die de HEERE zal uitkiezen.

U moet nauwlettend handelen overeenkomstig alles wat zij u leren. Overeenkomstig de wetsregel die zij u leren, en overeenkomstig het vonnis dat zij voor u uitspreken, moet u handelen. U mag van de uitspraak die zij u bekendmaken, niet afwijken, naar rechts of naar links. De man echter die overmoedig handelt, door niet te luisteren naar de priester die daar staat om de HEERE, uw God, te dienen, of naar de rechter, die man moet sterven.

Zo moet u het kwaad uit Israël wegdoen. Laat heel het volk het horen en bevreesd zijn, en niet meer overmoedig zijn". (Deuteronomium 17:8-13)

Het systeem onder het Oude Verbond was *tweeledig* - zowel **civiel als religieus**.

Het civiele deel van de regering bevat statuten en veroordelingen, waarmee het volk werd geregeerd.

Wetten werden ook gegeven om de officiële *verering van God* te regelen - voornamelijk draaiend rond *de eerste vier van de Tien Geboden*.

Zowel de civiele als de religieuze wetten functioneerden hand-in-hand zonder tegenspraak - omdat zij allemaal gebaseerd waren op **Gods perfecte geestelijke wetten**.

In moeilijke zaken van oordeel bracht *de hogepriester* de uiteindelijke smeekbede tot God. In zulke gevallen maakte God Zijn oordeel bekend door "een borsttas van de beslissing te maken" (Exodus 28:15, 30) en "het oordeel van de urim". (Numeri 27:21)

In *Jozua hoofdstuk 7* vinden wij een verslag, dat laat zien hoe God door de hogepriester werkt om Zijn oordeel bekend te maken, wat betreft Achan.

God maakte de **beslissingen** van de rechters absoluut en bond het volk tot gehoorzamen - wat nodig was voor het soepel functioneren van Gods regering in Israël. Maar elke keer als er een breuk in het systeem kwam, deden er zich spoedig problemen voor.

Als het volk *niet* bereid was om de besluiten van de rechters te gehoorzamen, zou iedereen geneigd zijn te doen wat “juist was in zijn ogen”.

Anarchie en rebellie zouden het gevolg zijn - dit is precies wat opgetekend is in het boek Richteren: “eenieder deed wat juist was in zijn ogen”. (Richteren 21:25)

Gods Woord - de belangrijke sleutel voor rechtvaardig oordeel

De meest belangrijke factor in elk rechtssysteem is de *rechtvaardigheid* van degene, die in de positie is geplaatst van autoriteit voor het specifieke doel om bindende besluiten te maken.

Dit was zo toen de natie Israël onder het leiderschap van de rechters was, evenals toen God uiteindelijk Israël toestond onder koningen te zijn.

Het is belangrijk dat *al* het oordelen gebaseerd is op **Gods WOORD**, want God moet de echte Autoriteit zijn in elk oordeel.

De eisen en geboden voor dergelijk oordeel is zeker van toepassing op de Kerk vandaag - want God heeft specifieke geboden, instructies en waarschuwingen gegeven voor degenen, die verantwoordelijk zijn om oordelen uit te spreken.

Als deze instructies en geboden worden opgevolgd, is daarvan verzekerd dat rechtvaardig, goddelijk oordeel zal worden toegepast.

Geboden en instructies voor rechters

Het **individuele karakter** van elke rechter is een belangrijke factor in zijn bevoegdheid om juist oordeel te vellen.

Wij zagen in Exodus 18, dat de VREES voor GOD en de LIEFDE voor DE WAARHEID basiskwalificaties zijn.

Van groot belang is *onpartijdigheid*: “Luister naar de geschillen**oordeel rechtvaardig** tussen een **man, zijn broeder en de vreemdeling die bij hem is.....U mag niet partijdig zijn in de rechtspraak.....**”. (Deuteronomium 1:16-17)

Dit is een *basis karakterkwaliteit* van God Zelf - zoals Hij GEEN partijdigheid kent!

Iedereen moet eerlijk behandeld worden en dezelfde kans en gelegenheid gegeven worden. Geen “partijdigheid” is het **fundament van behoud!** Deze karakterkwaliteit moet in elke Christen zijn, zodat wij wijze en juiste beslissingen kunnen maken. Daarom heeft **God instructies gegeven** aan degenen, die de rol van rechter uitoefenen.

Merk op: “zowel de kleine als de grote moet u aanhoren...”. (Deuteronomium 1:17)

Elke zaak moet gehoord worden, elke vraag beantwoord en alle details overwogen. De houding van de persoon - goed of slecht - bindt of ontslaat niemand van het maken van een goddelijk besluit of het geven van een rechtvaardig antwoord.

RECHTERS ZIJN DOOR GOD VERPLICHT ELKE ZAAK TE BEHANDELEN - KLEIN OF GROOT - IEDEREEN TE HOREN - OF HIJ BEKEND OF ONBEKEND IS; GELIEFD OF NIET GELIEFD; VAN LAGE OF HOGE KLASSE.

“...U mag voor niemand bevreesd zijn, want **de rechtspraak behoort aan God**”. (Deuteronomium 1:17)

Christus zei hetzelfde aan de Apostelen. “En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven....”.

Christus gaf de Kerk en de dienaren het gezag om bindend oordeel te vellen, gebaseerd op Gods wetten.

“En wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn”. (Matteüs 16:19)

God gebiedt elke dienaar en toezichthouder, evenals de Kerk er aan te denken dat dergelijk oordeel VAN GOD IS en niet van een persoon!

ALLE OORDELEN MOETEN GEBASEERD ZIJN OP GODS WOORD!

Elk oordeel moet rechtvaardig, eerlijk, juist, liefhebbend en barmhartig zijn!

Eén van de redenen waarom Christus de Farizeeën, Schriftgeleerden en Rechtsgeleerden verwierp was, omdat zij rechtvaardig oordeel van God **negeerden**.

Zij velden hun eigen oordeel, gebaseerd op hun tradities, in plaats van op Gods wetten.

Jezus keurde hen af omdat zij de zwaardere zaken van hun verantwoordelijkheden over het hoofd zagen.

“Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: **het recht, en de barmhartigheid en het geloof**. Deze dingen [*recht, barmhartigheid en geloof*] zou men moeten doen en die andere dingen NIET nalaten”. (Matteüs 23:23)

De Schriftgeleerden en Farizeeën waren naar een dergelijk niveau gedegenereerd, omdat zij Gods liefde niet hadden.

Jezus zei, “eer van mensen neem Ik niet aan, maar Ik ken u: u bezit zelf de liefde van God niet”. (Johannes 5:41-42)

Hun oordeel was hypocritisch/schijnheilig, omdat deze niet gebaseerd was op Gods Woord en Zijn liefde.

In Zijn afkeuring van de Farizeeën openbaarde Jezus dat zij zonder waar oordeel en liefde waren.

Merk op: “maar wee u, Farizeeën, want u geeft tienden van de munt en de wijnruit en van alle kruiden, maar u gaat voorbij aan het recht en aan de liefde van God....”.
(Lukas 11:42)

Wij moeten dit als een *waarschuwing* opnemen - zodat wij niet in dezelfde valkuil vallen van het verwaarlozen en de onrechtvaardigheid, zoals de Schriftgeleerden en Farizeeën.

Aanvullende geboden voor rechters

God gebiedt ook dat rechters, “...**met een rechtvaardig oordeel** rechtspreken over het volk.

U mag niet partijdig zijn en geen geschenk aannemen, want een geschenk verblindt de ogen van wijzen en verdraait de woorden van rechtvaardigen. **Gerechtigheid, gerechtigheid** moet u najagen....”
(Deuteronomium 16:18-20)

“**U mag geen onrecht doen in de rechtspraak**, u mag geen partij trekken voor de arme en de aanzienlijke niet voortrekken. **OP RECHTVAARDIGE WIJZE MOET U UW NAASTE OORDELEN**”. (Leviticus 19:15)

“Wanneer er tussen mannen onenigheid is dan moet men [*de rechters*] de rechtvaardige rechtvaardig verklaren en de schuldige schuldig verklaren”. (Deuteronomium 25:1)

Deze wetten en geboden voor de rechter, werden gegeven om te garanderen dat Gods volk altijd rechtvaardig en juist zou worden geoordeeld.

Het juiste oordeel komt van God

Het is essentieel dat degene, die oordeelt naar **Gods oordeel en wetten** kijkt als de absolute **basis** voor het uitspreken van besluiten. Het kijken naar omstandigheden en uiterlijk voorkomen is van zichzelf niet genoeg.

Toen Samuël door God werd gezonden om David te selecteren als de koning om Saul te vervangen, zei God om niet naar uiterlijk voorkomen te kijken.

“En het gebeurde, toen zij kwamen, dat hij [*Samuël*] Eliab zag en dacht: Deze is vast en zeker voor de HEERE Zijn gezalfde”.

Eerste indrukken, gebaseerd op gevoelens en uiterlijk voorkomen, zijn gewoonlijk *niet* correct.

“Maar de HEERE zei tegen Samuel: Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar de hoogte van zijn gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het is namelijk niet wat de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan”. (1 Samuel 16:6-7)

God keek naar Davids hart - niet naar het uiterlijk voorkomen van het vlees.

Christus openbaarde, dat dit hoofdzakelijk een fout van de Farizeeën was, die oordeelden naar de uiterlijke voorkomens of “.....naar het vlees...”. (*Johannes 8:15*) - het tegengestelde van wat zij zouden hebben moeten doen.

Hij ging verder om uit te leggen dat Hij nooit een zaak of persoon naar het vlees oordeelde.

“...Ik oordeel niemand. En als Ik al oordeel, Mijn oordeel is waar, want Ik ben niet alleen, [*in mijn oordeel*] maar Ik en de Vader, Die Mij gezonden heeft [*zijn één*]”.
(Johannes 8:15-16)

Christus benadrukte verder, “**Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel**”.

(Johannes 7:24)

Gods levend Woord is het *fundament* voor het vellen van een zuiver oordeel. Als men Gods Woord buiten beschouwing laat spreekt men werelds, menselijk oordeel uit, gebaseerd op uiterlijk voorkomen en omstandigheden.

Merk op: “want **het Woord van God** is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het **oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart**. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen”.

(Hebreeën 4:12-13)

Alleen uit Gods Woord ontvangen wij de kennis, wijsheid en begrip, die nodig zijn om rechtvaardig oordeel te vellen.

Wij zullen van tijd tot tijd tegenover situaties staan, die niet duidelijk gedefinieerd zijn in Gods Woord. Maar met Gods Heilige Geest - gecombineerd met de kennis, wijsheid en begrip, die Gods Woord geeft - kunnen wij rechtvaardig oordeel vellen.

Salomo is een goed voorbeeld. Toen hij koning werd besefte hij dat hij **wijsheid en oordeel van God** nodig had om het volk Israël juist te regeren en te oordelen.

God verscheen aan Salomo in een droom en zei, “vraag wat Ik u geven zal”. Salomo antwoordde: “Nu dan, HEERE,

mijn God! Ú hebt Uw dienaar koning gemaakt in de plaats van mijn vader David. Ík ben echter een jonge man: ik weet niet uit of in te gaan. En Uw dienaar is te midden van Uw volk geplaatst, dat U verkozen hebt, een groot volk, dat vanwege de menigte niet geteld of geschat kan worden.

Geef dan Uw dienaar **een opmerkzaam hart, om recht te kunnen spreken over Uw volk**, om met *inzicht* onderscheid te kunnen maken tussen *goed en kwaad*, want wie zou over dit machtige volk van U kunnen rechtspreken?

Het was goed in de ogen van de Heere, dat Salomo dit gevraagd had. God zei tegen hem: Omdat u hierom gevraagd hebt, en niet gevraagd hebt om een lang leven voor uzelf; omdat u niet om rijkdom voor uzelf hebt gevraagd en niet om de dood van uw vijanden hebt gevraagd, maar **om inzicht hebt gevraagd voor uzelf om naar rechtszaken te kunnen luisteren**, zie, daarom doe Ik overeenkomstig uw woorden: zie, Ik geef u een wijs en verstandig hart, zodat uws gelijke er vóór u niet geweest is, en uws gelijke na u niet zal opstaan”.

(1 Koningen 3:5, 7-12)

Zo werd Salomo de meest wijze man, die ooit leefde. Helaas keerde hij zich op latere leeftijd af van God, vanwege zijn vreemde vrouwen en achter andere goden aanging.

Als gevolg hiervan had Salomo zoveel *gebrek aan oordeel*, dat God het Koninkrijk verdeelde - en scheidde *de tien noordelijke stammen* af en liet alleen de *stammen van Juda, Benjamin en Levi* bij Jeruzalem.

Zo voerde God Zijn rechtvaardig oordeel uit tegen Salomo - omdat God - denkt U er aan - “ niet partijdig is”

Het stelsel van rechters hersteld onder Jehosafat

Na enige tijd herstelde Jehosafat, koning van Juda, het systeem van rechters. Hij begreep dat het oordeel in feite uitgesproken wordt *voor God* - en niet voor mensen.

“En hij stelde rechters aan in het land, in alle versterkte steden van Juda, van stad tot stad.

Hij zei tegen de rechters: Let op wat u doet, **want u oordeelt niet voor een mens, maar voor de HEERE. Hij is bij u als u rechtspreekt.** Nu dan, laat grote vrees voor de HEERE over u komen; neem uw plichten waar, en doe ze, want bij de HEERE, onze God, is geen onrecht, geen partijdigheid of aanneming van geschenken”.

(2 Kronieken 19:5-7)

Denkt U er aan, **“u oordeelt niet voor een mens, maar voor de HEERE!”**

Als Christus terugkeert zal Zijn troon - zoals wij hebben gezien - gevestigd worden door oordeel en recht.

“Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN. Zijn *vreugde* zal zijn in de vreze des HEEREN. Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen. Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en

de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen”. (Jesaja 11:2-4)

Omdat Christus Gods Zoon is, heeft de Vader al het oordeel in Zijn handen gegeven.

“Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven..... Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft”. (Johannes 5:22, 30)

Jezus zei ook, “Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen...”. (Johannes 9:39)

De Bijbel openbaart dat **God de Vader de oorsprong is van al waar en rechtvaardig oordeel.**

Zonde vernietigt oordeel

De geschiedenis van Salomo is een uitstekend voorbeeld - waar wij van kunnen leren - dat zonde het vermogen om iemand rechtvaardig te oordelen vernietigt.

Salomo begon met alle zegeningen van God, inclusief de speciale zegen van een overvloed van goddelijke wijsheid en oordeel. Omdat hij zich echter overgaf aan zonde, verloor hij geleidelijk zijn wijsheid en het vermogen om rechtvaardig oordeel te vellen.

Wellicht *degenereerde* Salomo meer dan enig andere man in het verslag van de Bijbel - hij had speciale zegeningen van God ontvangen en werd een seks-koopman en een

aanbidder van demonische vreemde goden. Dit vernietigde zijn positie als koning.

“Het was in de tijd van Salomons ouderdom dat zijn vrouwen zijn hart deden afwijken, achter andere goden aan, zodat zijn hart niet volkomen was met de HEERE, zijn God, zoals het hart van zijn vader David..... **Zo deed Salomo wat slecht was in de ogen van de HEERE:** hij volhardde er niet in de HEERE na te volgen..... Daarom werd de HEERE toornig op Salomo, omdat zijn hart van de HEERE, de God van Israël, Die hem tweemaal was verschenen.....”, afweek. (1 Koningen 11:4, 6, 9)

Een ander voorbeeld van hoe zonde oordeel vernietigt betreft de zonen van Samuël.

Samuël was rechtvaardig en oordeelde Israël met *rechtvaardig* oordeel. Maar zijn zonen waren slecht en namen steekpenningen aan.

“Het gebeurde nu, toen Samuel oud geworden was, dat hij zijn zonen tot richters over Israël aanstelde.... Maar zijn zonen gingen niet in zijn wegen; zij waren uit op winstbejag, namen geschenken aan en BOGEN HET RECHT”. (1 Samuel 8:1, 3)

In zulke gevallen wordt iemands *begrip* en *vermogen* om juist en rechtvaardig oordeel te vellen, **gereducerd** al naar gelang *de mate van* de betrokken **zonde**. Uiteindelijk, “boosaardige lieden begrijpen het recht niet....”. (Spreuken 28:5)

God laat ons zien, dat wanneer zonde groeit en zich door het land heen vermeerdt - en de meerderheid van de

bevolking in staat van zonde leeft - het land zich spoedig vult met goddeloosheid en corruptie.

Als een maatschappij zo vervuld wordt met zonde en ongerechtigheid, hebben inderdaad weinigen het begrip om rechtvaardig oordeel te vellen. Alles is omgekeerd, zonder oordeelkundigheid tussen goed en slecht.

“Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht, en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter. Wee hun die in hun eigen oog wijs zijn en naar hun eigen mening verstandig”. (Jesaja 5:20-21)

“Wee hun die een held zijn in wijn drinken en dappere mannen in het mengen van sterkedrank, die de goddelozen in het gelijk stellen voor een geschenk, maar de rechtvaardigen hun recht ontnemen”. (Jesaja 5:22-23)

Als welke natie ook, of volk, of groep, of kerk, of persoon - dit punt bereikt, moet God Zijn oordeel tegen hen uitvoeren.

“Daarom, zoals een vuurtong stoppels verteert en stro door een vlam ineen zinkt, zo zal hun wortel vermolmd zijn, en hun bloesem opstuiven als stof, omdat zij de wet van de HEERE van de legermachten afgewezen hebben en het woord van de Heilige van Israël verworpen hebben. Daarom is de toorn van de HEERE tegen Zijn volk ontbrand. Hij heeft Zijn hand [*van correctie*] tegen hen uitgestrekt....”. (Jesaja 5:24-25)

Jesaja laat zien, dat God zelfs in zo'n zondige toestand bereid is degenen, die zich berouwvol tot hem zullen keren, te behouden.

“Zie, de hand van de HEERE is niet te kort dat ze niet zou kunnen verlossen, en Zijn oor is niet toegestopt dat het niet zou kunnen horen. Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort.

Want uw handen zijn met bloed besmet, en uw vingers met ongerechtigheid. Uw lippen spreken leugen, uw tong brengt onrecht tot uiting.

Er is **niemand die bijeenroept in gerechtigheid** er is niemand die IN TROUW EEN RECHTSPRAAK VOERT.

Zij vertrouwen op holle woorden en spreken valse dingen. Zij zijn zwanger van onheil, zij baren ongerechtigheid. Hun voeten snellen naar het kwaad, zij haasten zich om onschuldig bloed te vergieten. Hun gedachten zijn zondige gedachten, verwoesting en ondergang zijn op hun gebaande wegen.

DE WEG VAN DE VREDE **kennen zij niet, er is geen recht** in hun sporen. Daarom **is het recht ver van ons** en bereikt **de gerechtigheid** ons niet. Daarom is **het recht** teruggeweken, en **de gerechtigheid** blijft van verre staan. Want **de waarheid struikelt** op de straat, en wat recht is, kan niet binnenkomen. Ja, de waarheid ontbreekt, en wie zich afkeert van het kwade, wordt beroofd. [*door onderdrukking en wordt gek verklaard*]

En de HEERE zag het, en het was kwalijk in Zijn ogen dat er GEEN RECHT was”. (Jesaja 59:1-15)

Deze passage beschrijft de tegenwoordige conditie van vele naties en volken van de wereld. Helaas bestaat deze

toestand ook in te veel christelijk-belijdende kerken. Tragischer is, dat **zo'n verderfelijke toestand** ook in enkele **Kerken van God** bestaat.

Wij moeten ons realiseren dat er een *absolute wet* en een *levend principe* is, die voortdurend van kracht zijn: “Een koning [*leider of regeerder*] **houdt een land in stand door recht**, maar wie veel belasting heft, breekt het af”. (Spreuken 29:4)

“Een koning [*leider of regeerder*] die **in trouw** geringen **recht doet**, diens troon zal voor eeuwig bevestigd worden”. (Spreuken 29:14)

Deze twee spreuken vatten grotendeels de regeringen samen van alle koningen en rechters van Israël. Telkens wanneer een koning of rechter rechtvaardig oordeel uitvoerde, zegende God de koning of de rechter, evenals het land en het volk.

Als de koning of rechter echter in zonde begon te leven, werden zij gestraft en zonde vermeerderde zich bij het volk. In elke zaak werd het vermogen van de leider om juist oordeel te vellen, gereduceerd al naar gelang de mate van hun zonde - en uiteindelijk leidde dat tot het verlies van hun koninkrijk.

Het is nu precies hetzelfde voor ons - in zowel ons persoonlijk leven als in onze kerken en gemeenten. Congregaties kunnen gevestigd worden door rechtvaardig oordeel of vernietigd worden vanwege onjuist oordeel - dat gewoonlijk het gevolg is van het verwerpen van Gods Woord, persoonlijke zonden, het toestaan van zonde in de gemeente of een gemis aan wijsheid in het algemeen.

Deze situaties hoeven niet te bestaan. Wij moeten *leren* hoe rechtvaardig oordeel te vellen - maar eerst moeten wij kijken naar veel voorkomende valkuilen en fouten in het oordelen.

Twaalf veel voorkomende valkuilen en fouten in het oordelen

Degenen, die de verantwoordelijkheid hebben om het oordeel uit te voeren moeten zich altijd ***bewust zijn van en wapenen tegen*** bepaalde vergissingen, die hun oordeel onduidelijk kunnen maken.

Als een belangrijke *basisfout* plaatsvindt, wordt rechtvaardig oordeel onmogelijk.

In plaats daarvan wordt het oordeel een “menselijk oordeel”, gebaseerd op menselijke redenering - en niet Gods oordeel, gebaseerd op Zijn Woord. Onderstaand volgen enkele veel voorkomende valkuilen en menselijke fouten, die soms invloed hebben op het oordelen.

1) Eigenwijs zijn en een gesloten geest hebben.

Dit is zo EENVOUDIG te doen, omdat iedereen meningen heeft en zijn of haar eigen manier heeft om naar dingen te kijken.

Iedereen, die weigert (*of niet in staat is*) zijn of haar persoonlijke mening opzij te zetten, begint automatisch de deur naar rechtvaardig oordeel te sluiten.

Deze veel voorkomende valkuil van “eigenwijs zijn” wordt weergegeven in de volgende typerende verklaringen:

- “de communisten zijn de oorzaak van al onze problemen”.
- “Ik geef er niets om wat de Bijbel zegt - ik ga naar de hemel”.
- Ik weet dat deze persoon altijd een onruststoker is”.

Of,

- “Ik wil niet luisteren totdat U van Uw slechte houding af bent”.
- Misschien kan degene, die opgedragen werd een oordeel te vellen, zo ver gaan om te zeggen, “ik heb altijd gelijk, want ik ben Gods dienaar of diaken of gezinshoofd.
- Als U het niet eens bent met mij, bent U het oneens met God”.

Of

- zoals zovelen het gehoord hebben van dienaren, “ik zet U uit de Kerk”!

De Bijbel is zeer duidelijk over deze zaak. Spreuken 26:12 zegt,

“hebt u iemand gezien die wijs is in zijn eigen ogen? Voor een dwaas is er meer hoop dan voor hem”.

(Spreuken 26:12)

2) Bevooroordeeld zijn - niet genegen te luisteren naar elk aspect van een situatie.

Vaak luisteren degenen, die een oordeel vellen slechts naar één kant van het verhaal - en nemen *dan* een besluit. Om welke reden dan ook slagen zij er niet in om de *andere* kant van het verhaal te horen. Bevooroordeeld zijn is echter een afschuwelijke zonde, als men probeert tot een goddelijke beslissing of oordeel te komen. Er werd meer dan eens

(door degenen in autoriteit) gezegd tegen de beklagde: “U kunt niets zeggen om Uzelf te rechtvaardigen, zelfs als ik totaal verkeerd ben - want wat ik van anderen heb gehoord, overtuigt mij dat ik helemaal gelijk heb”.

Een juist oordeel of een evaluatie van een situatie kan nooit uitgevoerd worden als het éénzijdig is.

3) Geloven dat “hij/zij, die als eerste komt, gelijk heeft”.

Dit is in nauw samenhang met de twee eerste punten - en als de twee eerste valkuilen en fouten ook aanwezig zijn, is de kans op het uitvoeren van een *zwak* oordeel, grotendeels versterkt.

Deze valkuil is veel voorkomend in kerken met strenge, hiërarchische regeringsvormen - waarbij, als een persoon de dienaar of baas als eerste bereikt, hij of zij waarschijnlijk zijn of haar zin krijgt in een discussie.

Zo'n situatie bestaat vaak in gezinnen, tussen ouders en kinderen.

Dit principe wordt ook vaak overtreden in de media, waarbij de persoon, die als *eerste* naar de media gaat “gelijk en juist” klinkt.

Dit is vooral schadelijk als een “roddel” in vertrouwen wordt aangenomen en naar hun woord wordt geluisterd als “Bijbelse waarheid”.

Maar merk op: "wie de eerste is in zijn rechtszaak, lijkt rechtvaardig te zijn, maar dan komt zijn naaste en doorgrondt hem". (Spreuken 18:17)

Iedereen, die met een oorzaak komt lijkt goed omdat, "al zijn wegen zijn iemand recht in zijn eigen ogen". (Spreuken 21:2)

Degene, die *eerst* komt zal bijna altijd zijn eigen fouten en zonden minimaliseren en zijn eigen goede punten vergroten. Dan zal hij sterk de nadruk leggen op de fouten en zonden van de andere persoon en is geneigd om zijn of haar goede punten over het hoofd te zien.

4) Het falen om ALLE feiten te verkrijgen.

Onvolledige informatie kan zeer schadelijk zijn.

BIJVOORBEELD:

Als een man, die in een "scheiding en hertrouwen" situatie is in zijn persoonlijk leven, met een vrouw wordt gezien - die make-up gebruikt en een sensuele rok draagt. Zij werd gezien toen zij - alleen met hem - zijn huis binnen ging en de hele nacht bleef.

Iemand kan concluderen, "hij moet een affaire met de vrouw hebben. Hij moet overspel plegen". Op het eerste gezicht *kan* dat het geval zijn. De feiten, die gegeven werden waren juist - MAAR, waren het alle feiten?

De essentiële *ontbrekende informatie* was deze: de vrouw was, in feite, zijn echte vrouw - degene aan wie hij voor Gods aangezicht was verbonden. Zij kwam voor een

tweewekelijks bezoek, misschien om een verzoening te overwegen. Dit ene feit verandert het verhaal totaal.

Hoeveel levens zijn vernield omdat het oordeel werd geveld zonder *alle* feiten?

Het falen om “alle feiten te krijgen” houdt ook in: *over het hoofd zien* van bepaalde feiten; *het minimaliseren* van bepaalde feiten of *te sterk de nadruk leggen* op andere feiten - en in het algemeen, falen om onderscheid te maken tussen wat de waarheid is en wat fictie.

5) Een “aanzien des persoons” hebben - partijdig zijn.

“Het is niet goed partijdig te zijn in een rechtszaak”.
(Spreuken 24:23)

Partijdig zijn valt in drie categorieën:

A) Voorkeur of geen voorkeur hebben voor de persoon.

“Omdat hij mijn vriend is, zal ik zonde in zijn of haar leven negeren en geef hem of haar het voordeel van de twijfel.

Bevoorrechting is fataal bij het oordelen. De andere kant van de zaak is **de persoon niet mogen** - terwijl de voorkeur kritisch en veroordelend moet zijn en de goede punten van de persoon te onderzoeken.

B) De meerderheid volgen - of het goed of verkeerd is.

Dit is de hele basis van intriges/gekonkel. De Bijbel laat echter zien dat de *meerderheid* in het algemeen verkeerd is.

Bijvoorbeeld: Omdat de meeste mensen oneerlijk zijn, maakt het oneerlijk zijn niet goed.

Omdat de meeste mensen liegen, maakt een “kleine” leugen het niet goed.

Saul is een uitstekend voorbeeld van “de meerderheid volgen” - toen hij luisterde naar degenen, die hem ompraatten, dat het “een goed ding” zou zijn om het rundvee en de schapen van de Amalekieten te sparen.

(1 Samuël 15) In hun ogen achtten zij *hun* oordeel beter dan Gods rechtvaardig oordeel.

C) De minderheid door de vingers zien.

Het is te gemakkelijk om de underdog/verliezer te helpen, alleen omdat hij een mislukking is - vaak daarbij het feit over het hoofd ziend, dat er *redenen* zijn voor zijn of haar omstandigheid.

Een foutief oordeel dat de minderheid vrijstelt - ten nadele van het probleem.

In het algemeen wordt ‘het door de vingers zien’ van de minderheid vaak duidelijk gemaakt door sympathie voor de crimineel te laten zien - door overdreven bezorgd te zijn voor zijn rechten en welzijn - en tegelijkertijd door

de rechten van de gezagsgetrouwe burger totaal te negeren.

Gods Woord instrueert ons, “Het is niet goed een goddeloze voor te trekken en het recht van een rechtvaardige te buigen in het gericht”. (Spreuken 18:5)

“Wie de goddeloze vrijspreekt en wie de rechtvaardige schuldig verklaart, zijn voor de HEERE een gruwel, allebei”. (Spreuken 17:15)

6) Geschenken toestaan om de ogen te verblinden.

Omkooprij en het aannemen van geschenken *verblinden* de ogen en verderven het recht.

“U mag geen geschenk aannemen, want het geschenk maakt zienden blind en verdraait de woorden van de rechtvaardigen”. (Exodus 23:8)

“Een goddeloze zal een omkoopgeschenk uit de schoot aannemen om de paden van het recht te buigen”. (Spreuken 17:23)

“En geschenken bederven het hart...”. (Prediker 7:7)

De zonen van Samuël namen steekpenningen en geschenken aan en degenereerden het oordelen. Hun **daden** veroorzaakten dat het volk Israël het systeem van rechters verwierpen en om een koning vroegen - wat hen verder van God verwijderde.

Tegenwoordig is het heel algemeen om te horen dat een persoon in autoriteit - een rechter, een agent of dienaar -

geschenken of geld heeft aangenomen om een bepaald besluit te nemen.

Het aannemen van giften of geschenken van *bepaalde mensen* kan ook een vorm van “steekpenningen aannemen” worden als het de weg bereidt voor toekomstige bevoorrechtiging/vriendjespolitiek.

Zelfingenomenheid en minachting kunnen intreden - en degene, die de geschenken geeft kan altijd “de gunst erbij halen” en proberen het oordeel te beïnvloeden.

7) Een oordeel uitspreken voordat de zaak echt gehoord is.

Net als de bovenstaande punten één en twee is dit een geval van “alles weten”. Spreuken brengt het op deze manier onder woorden:

“Wie antwoordt voordat hij geluisterd heeft, het is hem tot dwaasheid en schande”. (Spreuken 18:13)

Zelfs de naïeveling zal snel deze houding en ondergang merken aan zo'n persoon om te oordelen.

8) Kijken naar uiterlijke omstandigheden en fysiek uiterlijk.

Er wordt vaak gezegd dat de *eerste* indrukken de meest blijvende zijn.

Eerste indrukken zijn echter doorgaans *verkeerd* - want het is heel gemakkelijk iemand verkeerd te beoordelen, gebaseerd op voorkomen.

Hele TV- programma's - zoals 'Perry Mason' en 'Matlock' - zijn hierop gebaseerd, waarin bewijs wordt geleverd, dat één partij bijna totaal schijnt te beschuldigen. De waarheid blijkt echter altijd heel anders dan uiterlijke omstandigheden zouden aangeven.

Als U iemand voor het eerst ontmoet kan hij of zij een gefronste en bezorgde gezichtsuitdrukking hebben. Men kan de conclusie trekken dat de persoon in een slechte houding was of niet eens was met wat er gezegd werd.

Dit hoeft niet het geval te zijn. De persoon kan pijn hebben - of gewoon diep in gedachten zijn of neemt elk woord op, dat gezegd wordt. Later, op een ander moment kan zijn gezichtsuitdrukking heel anders zijn.

Als wij dus naar uiterlijkheden kijken, maken wij waarschijnlijk een verkeerd oordeel.

Daarom zei Christus:

“Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel”. (Johannes 7:24)

9) De bedoelingen van de betrokken partijen niet kennen.

Soms komt een persoon om raad vragen of een oordeel over een bepaalde zaak en geeft een 'reden', die helemaal niet de *ware* reden is.

Soms wordt dit gedaan om een persoonlijke gunst te verkrijgen voor iemand anders, zoals het vaak het geval is bij problemen van man en vrouw.

Vaak is het verborgen motief om zichzelf te verhogen door een andere persoon te kleineren - om zichzelf in een beter licht te laten schijnen door te concentreren op andermans problemen.

Vaak wordt dit gedaan in een poging om grotere invloed te verkrijgen over een echtgenoot/echtgenote - of om zichzelf te verhogen over anderen in de Kerk enz.

In *Handelingen 5* zien wij een voorbeeld van “heimelijke bijbedoelingen”. De uiterlijke intenties van Ananias en Safira waren ogenschijnlijk om geld te geven aan de Kerk - om te lijken goed te doen. In werkelijkheid probeerden zij echter hun zonde te *verbergen* - want zij hadden van het geld gestolen, dat zij beloofden te geven.

10) Doen wat gunstig is.

Soms lijkt de druk voor een “onmiddellijke” oplossing voor een situatie zo groot, dat wij onvoldoende de gevolgen op lange termijn in overweging nemen.

In plaats van het probleem werkelijk op te lossen, lijkt een *oordeel* als hulpmiddel slechts bij te dragen aan een langdurig (*en in sommige gevallen, een ernstiger*) probleem.

Bijvoorbeeld, het lijkt op het moment geschikt te zijn om te eisen dat mensen “goede houdingen hebben” en “elkaar liefhebben”.

Als diepgewortelde en langdurige problemen echter niet opgelost worden, dan is niets echt bereikt.

Het lijkt *passend* om een publiek voorbeeld te stellen van iemands zonden.

Er zijn dienaren bekend, die dit deden vanaf de preekstoel - allen zullen “horen en vrezen”.

Maar de boodschap op lange termijn is, “ga nooit naar die dienaar met welk probleem dan ook, want je krijgt openlijk kritiek vanaf de preekstoel”.

Het gevolg op lange termijn is dat zo’n gemeente vol angst, dwalingen en zonde zal zijn.

Opnieuw, Spreuken zegt, “hebt u iemand gezien die overhaast is met zijn woorden [*in zijn zaken*]? Voor een dwaas is er meer hoop dan voor hem”. (Spreuken 29:20)

Doen wat *gunstig* is om de directe druk te ontlasten om een besluit te nemen - als de langdurige gevolgen niet volledig in overweging zijn genomen - kan heel dwaas zijn en zelfs gevaarlijk.

11) Iemands persoonlijke ijdelheid erbij betrekken.

Ijdelheid is een extensie van de eigen persoon - en betekent het kleuren van alles (*en iedereen*) met onze eigen denkbeelden en persoonlijke zienswijzen.

In onze eigen menselijke “zelfzuchtigheid” zijn wij geneigd om onszelf te beschrijven als ideaal en aantrekkelijk - en hebben een sterke neiging om anderen naar ons beeld te willen “herschappen”.

Als wij omgaan met anderen nemen wij al te vaak besluiten en oordelen wij, zodat onze *persoonlijkheid* gereflecteerd/weerspiegeld wordt - waarbij onze eigen persoonlijke voorkeuren en afkeur enz. zijn betrokken.

Ons oordeel moet integendeel anderen *helpen* om hun karakter te vormen naar het beeld van God en Christus.

Denkt U er aan: “Ja, ieder mens is niet meer dan een zucht.....Ja, de mens loopt rond in een schijnbeeld”. (Psalm 39: 6-7)

IJdelheid is ongrijpbaar, omdat “al zijn wegen zijn iemand zuiver in zijn eigen ogen....”. (Spreuken 16:2)

Zonder zich deze neiging te realiseren en het te begrijpen, kan men overkomen als onderdrukkend.

“Een vorst die gebrek aan inzicht heeft, maakt zich dikwijls SCHULDIG AAN AFPERSINGEN....”. (Spreuken 28:16)

”Kleur geven aan elk besluit met onze eigen denkbepelden dient alleen de *eigen persoonlijkheid*, niet van anderen.

12) Het toepassen van een algemene oplossing.

Grote “uitspraken” en “imposante oplossingen” neigen slechts over de oppervlakte van een probleem te glijden. En hoewel een “algemene oplossing” in sommige zaken toegepast *kan* worden, zijn veroordelingen met specifieke oplossingen gewoonlijk nodig.

Men kan een veralgemening geven, zoals “U moet overwinnen”. Maar zo’n verklaring zegt de persoon niet

wat te overwinnen, *hoe* te overwinnen of *waarom* te overwinnen.

Ook adviezen zoals, “ U moet meer bidden” of “U moet meer studeren” zijn te algemeen om behulpzaam te zijn. (*Hoewel zulke adviezen waar kunnen zijn*) Zulke algemene “oplossingen” - ontbrekend aan specifieke richting en detail - zijn feitelijk nutteloos.

Oplossingen moeten gegeven worden, die afgestemd zijn op de feitelijke noden van de persoon.

Deze **twalf** veel voorkomende valkuilen en menselijke fouten laten duidelijk zien hoe eenvoudig men belemmerd kan worden bij “het oordelen van rechtvaardig oordeel”.

Wij gaan nu kijken naar de positieve kant - van *hoe* wij rechtvaardig oordeel gaan uitvoeren.

Zeventien sleutels voor rechtvaardig oordeel.

Het uitspreken van een eerlijk, rechtvaardig en liefhebbend oordeel is één van de *aangenaamste* dingen voor God, die wij als Christenen kunnen doen.

Het is feitelijk de essentie - het hart en de kern - van *hoe* wij leren om koningen en priesters onder Christus te worden in Gods komend Koninkrijk. Als leden van Gods Kerk moeten wij *nu* toegewijd leren hoe wij rechtvaardig oordeel moeten uitvoeren - op alle gebieden van ons persoonlijk leven en in onze omgang met anderen.

Rechtvaardig, goddelijk oordeel **sticht en bouwt** de Kerk op. Het **vestigt en versterkt** de Kerk en *verschafft stabiliteit en kracht in moeilijke tijden*.

Veel spreuken laten het belang van rechtvaardig oordeel zien.

Bijvoorbeeld: “Een koning houdt een land in stand DOOR RECHT”. (Spreuken 29:4)

“GERECHTIGHEID EN RECHT te doen is voor de HEERE verkieslijker dan een offer”. (Spreuken 21:3)

“Een koning die op de RECHTERSTOEL zit, schift met zijn ogen alle kwaad”. (Spreuken 20:8)

“Voor de rechtvaardige is het een BLIJDSCHAP recht te doen...”. (Spreuken 21:15)

Gerechtigheid en oordeel brengen grote vreugde en gemoedsrust bij de broeders van Gods Kerk. Rechtvaardig oordeel maakt de Kerk vrij van zonde en onrechtvaardigheid - zodat vertrouwen, vrede en éénheid worden versterkt.

Daarom wordt het voor ieder van ons *noodzakelijk* om te leren hoe wij correct oordeel moeten **ontwikkelen, behouden en uitvoeren** - ongeacht onze status in de Kerk.

Onderstaand vindt U de benodigde *kwaliteiten* om rechtvaardig oordeel uit te voeren.

1) Denkt U er aan; het oordeel is van God - niet van U!

“Let op wat u doet, want u oordeelt niet voor een mens, maar voor de HEERE....”. (2 Kronieken 19:6)

Elk besluit en elk oordeel moet **gebaseerd** zijn op *Gods wet en de principes*, die U in de Bijbel vindt. Dat is **het absolute fundament** van rechtvaardig oordeel.

2) Ken Uzelf - en verwijder zonde uit Uw leven.

Voordat U anderen eerlijk en objectief kunt oordelen moet U in staat zijn om *Uzelf* nauwkeurig en realistisch te oordelen voor God. Uw eigen krachten en zwakheden kennen is een kwestie van geestelijke volwassenheid - en eerlijkheid van Uw kant.

“Want als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden [*door God*]”. (1 Korintiërs 11:31)

U moet *zichzelf kennen* zodat U (*zo veel mogelijk*) de fout kan vermijden van “Uzelf inlezen” in welk oordeel dan ook.

Als U bepaalde zwakheden heeft moet U stappen ondernemen om er zeker van te zijn dat Uw zwakheden geen oorzaak zijn om een zwak besluit of oordeel uit te voeren.

Bijvoorbeeld, als U neigt om wat overheersend te zijn, moet U voorzichtig zijn en vermijden om Uw persoonlijke wil door te drijven bij een besluit.

Denkt U er aan dat God bezig is degenen, die Hij heeft geroepen te vormen naar het beeld van Jezus Christus, niet naar het beeld van welk mens dan ook.

Welk oordeel ook nodig is om uitgevoerd te worden, het moet uitgevoerd worden in harmonie met Gods plan en doel - om elke Christen te helpen om in overeenstemming te brengen met Gods karakter en het beeld van Jezus Christus.

Hand in hand met het kennen van Uzelf is het verwijderen van zonde uit Uw leven. Omdat het vermogen om correct oordeel te vellen rechtstreeks afhangt van Uw niveau van rechtvaardigheid, moet U voortdurend bedacht zijn op zonde - en **actief zijn met het verwijderen van zonde uit Uw leven, door de genade van de liefde van God, door het bloed van Jezus Christus.**

Het is onmogelijk om in zonde te leven en rechtvaardig oordeel te vellen.

Let U op deze spreuk: “Een beslissend vonnis ligt op de lippen van een koning, **in de rechtspraak pleegt zijn mond geen trouwbreuk**Voor koningen is het een gruwel goddeloos te handelen, **want door gerechtigheid wordt een troon bevestigd**”. (Spreuken 16:10, 12)

God laat zien, dat wij om anderen te helpen, zonde uit ons leven moeten verwijderen.

“Want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. Waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op?

Of, hoe zult u tegen uw broeder zeggen: Laat toe dat ik de splinter uit uw oog haal; en zie, er is een balk in uw eigen oog? Huichelaar, **haal eerst de balk uit uw oog** en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen”. (Matteüs 7:2-5)

Ken Uw krachten en zwakheden en verwijder zonde uit Uw leven - en groei zo in Uw vermogen om rechtvaardig oordeel te vellen.

3) **Luister, in elke zaak, naar ALLE feiten.**

Dit is één van de belangrijkste vereisten om tot een besluit of oordeel te komen. Zonder alle feiten is het **onmogelijk** om tot een rechtvaardig besluit te komen.

In sommige zaken vergt het heel wat werk om volledig compleet en nauwkeurig te zijn en over alle feiten te beschikken.

Dat is vooral nodig bij het vaststellen van *doctrinaire zaken* of problemen proberen te begrijpen in een situatie van *scheiding en hertrouwen*.

Wees er zeker van dat geen cruciale feiten ontbreken, afgewezen of over het hoofd gezien worden.

Eén ontbrekend feit kan een oordeel of besluit totaal veranderen. Controleer alle feiten nauwkeurig om er zeker van te zijn, dat zij waar zijn. Dit zal intens en serieus ondervraging vereisen van de kant van degene, die het besluit neemt en het oordeel velt.

- Indien nodig zult U de “ongevraagde” vragen moeten stellen, maar doe dit tactvol en zorgzaam.
- Dring door tot de kern van de zaak en verzamel *alle* feiten.
- Beschouw welke vraag dan ook nooit te lastig of te persoonlijk.

Als U het stellen van de harde vragen ontwijkt, zult U nooit de informatie verkrijgen, die nodig is voor een correct oordeel of besluit.

4) Wees altijd onbevooroordeeld en luister naar alle aspecten van een situatie.

Dit is nauw verbonden met “verzamel alle feiten” en is **net zo belangrijk**. U moet altijd *onbevooroordeeld* luisteren naar alle aspecten van de situatie. Dit is de enige manier om ooit eerlijk en rechtvaardig te zijn in Uw besluiten en oordeel.

Denkt U er aan dat mensen altijd de neiging hebben om zichzelf zo goed mogelijk te presenteren. De twee “kanten van het verhaal” zullen het zelden eens zijn - maar, door naar *beide* kanten te luisteren en al het kaf uit te ziften zult U in staat zijn om een correct en juist besluit te nemen of oordeel te vellen.

Maak nooit een éézijdig besluit en neem niet aan dat degene, die het *eerst* komt, per definitie gelijk heeft in de zaak.

U moet altijd onbevooroordeeld zijn en naar beide kanten luisteren.

“Wie de eerste is in zijn rechtszaak, lijkt rechtvaardig te zijn, maar dan komt zijn naaste en doorgrondt hem”. (Spreuken 18:17)

Als U een besluit neemt of een oordeel velt, gebaseerd op slechts één kant van het verhaal, zult U uiteindelijk van de andere partij horen. Dan zal ontdekt worden, dat Uw besluit onrechtvaardig was.

5) Spreek nooit een oordeel uit zonder de hele zaak te horen.

Net zoals de twee voorgaande punten betekent dit, “niet overhaast zijn” - maar neem de tijd om het hele verhaal te horen”.

“Wie antwoordt voordat hij geluisterd heeft, het is hem tot dwaasheid en schande”. (Spreuken 18:13)

“...wie kortaangebonden is, verheft de dwaasheid”. (Spreuken 14:29)

Reageren op een zaak voordat U het volledig gehoord heeft is de *impuls*, die in Uw gedachten naar boven komt en U aanzet om *nu* een besluit te nemen of oordeel te vellen.

Maar wacht - **luister naar elke zaak in het geheel.**

6) Kijk nooit alleen maar naar omstandigheden en uiterlijkheden.

Als mens is het al te eenvoudig om een oordeel uit te spreken, alleen gebaseerd op uiterlijk en omstandigheden.

Jezus Christus zei echter, **“Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar wel een rechtvaardig oordeel”**.

(Johannes 7:24)

Wij kunnen allen blij zijn dat Christus altijd naar het hart en de intentie zal kijken - en altijd een rechtvaardig oordeel zal vellen.

De Apostel Paulus werd geïnspireerd om te schrijven, “kijkt u alleen naar het uiterlijk”? (2 Korintiërs 10:7)

Uiterlijkheden en omstandigheden zijn belangrijk om tot een besluit te komen, maar wij moeten altijd *dieper* kijken.

Bijvoorbeeld: kort aangebonden zijn, kan eenvoudig een slechte gewoonte zijn of het kan veroorzaakt worden door een langdurige frustratie.

Een persoon adviseren hoe een “opvliegend karakter” te overwinnen is, zou niet helemaal adequaat zijn - omdat wat aan het probleem van een diepliggende frustratie gedaan moet worden.

Als U verder gaat dan de omstandigheden en het uiterlijk, kunt U niet alleen het geven van oppervlakkig advies ontwijken, maar U zult in staat zijn om tot de kern van het probleem te komen en rechtvaardig oordeel te vellen.

7) Onderscheid de houdingen en motieven van de betrokkenen.

Dit komt door ervaring in het omgaan met mensen.

Het is waar “arglistig is het hart, boven alles”. (Jeremia 17:9)

Daarom is het zeer wel mogelijk dat, wanneer mensen komen voor advies, dat sommigen zelfs hun eigen houding niet begrijpen.

Deze eigenschap van onderscheid maken komt als *een gift van Gods Heilige Geest* (1 Korintiërs 12:10), zodat de broeders van Gods Kerk op de juiste manier gediend en geholpen kunnen worden.

Het is vooral essentieel om de *houding* en *stemming* waar te nemen van degenen, die met informatie kunnen komen over de zonden en fouten **van anderen**.

Natuurlijk moet degene, die zulke vermeende zonden en fouten aandraagt *niet* worden ontvangen - maar moet worden geadviseerd om **alleen** naar de persoon te gaan en de zaak te regelen.

In veel gevallen kan zo'n persoon een zelfingenomen kwaadspreker zijn, die probeert overlast aan te wakkeren.

Daarom gaf Jezus Christus ons de belangrijke instructies in Matteüs 18:15-20.

8) Heb nooit een “aanzien des persoons”.

Het maakt niets uit wie de persoon is, wat zijn positie is, hoeveel geld hij verdient of wie zijn familie is - wees *nooit* partijdig.

Of U een persoon mag of niet mag, heeft ook absoluut geen invloed op enig oordeel.

Bevoorrecht geen minderheid, omdat zij in de minderheid zijn - en ben het niet eens met de meerderheid, als zij het verkeer hebben.

“U mag de meerderheid niet volgen.....U mag een arme bij zijn rechtszaak niet voortrekken [*alleen, omdat hij arm is of onderdrukt wordt*]”. (Exodus 23:2-3)

“U mag geen partij trekken voor de arme en de aanzienlijke niet voortrekken” (Leviticus 19:15) en

“want er is geen aanzien des persoons bij God”.
(Romeinen 2:11)

Denkt U er aan, dit is **Gods Kerk**, niet de kerk van welk mens dan ook.

Niet partijdig zijn is **essentieel** als men overweegt iemand te ordineren als diaken of dienaar.

Als wij bevoorrechting toestaan om ons te beïnvloeden, in welke mate ook, beginnen wij aan **politiek** te doen en kijken naar mensen - en beginnen na te laten om naar God te kijken.

Zoals wij al te vaak hebben gezien wordt Gods Kerk, een kerk van mensen. Als wij God verwerpen door partijdig te zijn en door politiek te spelen, zullen wij verworpen worden *door* God.

9) **Neem nooit een gift aan.**

Niemand, vooral een dienaar, moet ooit iets aannemen, dat gezien kan worden als een gift of een dienst van wie dan ook, die mogelijk Uw oordeel kan beïnvloeden.

Sta Uzelf niet toe om in een positie te komen waarbij U persoonlijk *verplicht* wordt aan welke man of vrouw dan ook.

Dit kan zijn in de vorm van leningen, giften, voedsel, kleding, maaltijden, werk of diensten.

“U mag geen geschenk aannemen, want het geschenk maakt zienden blind en verdraait de woorden van de rechtvaardigen”. (Exodus 23:8)

Merkt op, dat het aannemen van giften niet de ogen van de dwazen verblinden, maar de ogen van de wijzen - en de woorden van de rechtvaardigen verdraait, niet van de onrechtvaardigen.

Elk gedoopt lid, diaken, leider en dienaar is **persoonlijk verantwoordelijk voor God** om de integriteit en het vertrouwen van Zijn Kerk te handhaven.

10) **Wees altijd volledig oprecht en onpartijdig.**

Veel van de voorafgaande punten omvatten verschillende aspecten van het volledig *oprecht* en *onpartijdig* zijn.

Als alle voorafgaande negen punten correct zijn uitgevoerd, zal Uw oordeel volledig oprecht en onpartijdig zijn.

Dit punt wordt echter genoemd als een aparte categorie voor *nadruk* en *volledigheid* in het gehele concept van het vellen van rechtvaardig oordeel.

11) Bekwaam Uzelf in Gods Wetten, Statuten en Instellingen.

Om een oordeel uit te spreken - gebaseerd op Gods wetten moet U Gods wetten, statuten en instellingen door en door kennen.

Dit vergt voortdurende studie.

“Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en **die het Woord van de waarheid RECHT SNIJDT**”.

(2 Timotheüs 2:15)

Dit neemt tijd en inspanning en onderwerping aan God.

Wij moeten Gods aansporing aan Jozua volgen, toen hij op het punt stond om de kinderen Israëls het beloofde land in te leiden.

God gebod hem en zei, “Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig heel de wet die Mozes, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat.

Dit boek met deze wet mag niet wijken uit uw mond, maar u moet het dag en nacht overdenken, zodat u nauwlettend zult handelen overeenkomstig alles wat daarin geschreven

staat. Dan immers zult u uw wegen voorspoedig maken en dan zult u verstandig handelen”. (Jozua 1:7-8)

Dit is de houding, die nodig is om rechtvaardig oordeel te ontwikkelen - **een eigenschap van denken**, die gebaseerd is op waarheid en rechtvaardigheid.

Het is **een gift van God**, die alleen komt door de voortdurende, diepe en devote studie van Gods Woord - zowel het Oude Testament als het Nieuwe Testament.

Om te leren rechtvaardig oordeel uit te oefenen moet U zich bekwamen in Gods wetten, statuten en instellingen - en vul Uw gedachten met de woorden van Jezus Christus.

12) Zoek raad bij moeilijke zaken.

“Er komt verlossing door een veelheid van raadgevers”.
(Spreuken 11:14)

“Plannen falen, als er geen overleg is, maar door een veelheid van raadgevers komt het nodige tot stand”.
(Spreuken 15:22)

Met juiste raad kunt U er van verzekerd zijn, dat U Gods perspectief op een moeilijke zaak heeft.

13) Denk aan de gevolgen op de lange termijn.

Wanneer U een besluit neemt of een oordeel velt, denkt U dan aan de gevolgen op de lange termijn. **Houdt rekening met het einde.**

Zorg er voor dat het besluit of het oordeel op lange termijn niet meer problemen veroorzaken - die ook opgelost zullen moeten worden.

Doe nooit iets overhaast, vanwege de druk van het moment.

Een wijze man zei eens, “wat belangrijke zaken en besluiten betreft - SLAAP ER EEN NACHTJE OVER”!

Dit is een zeer goed advies en zal U helpen om **na te denken** over de gevolgen op lange termijn van elk besluit.

De Bijbel zegt, “als er geen visie is, raakt een volk losgeslagen...”. (Spreuken 29:18)

Dit geldt ook voor het oordelen. Er moet visie zijn om de gevolgen op de lange termijn te zien - anders komt de mens om.

14) Maak Uw besluiten en oordeel altijd specifiek en duidelijk.

Dubbelzinnigheid en onzekerheid veroorzaken verwarring.

Zorg er voor dat, wanneer een besluit is genomen of een oordeel is geveld, dat deze *specifiek* en *duidelijk* zijn, zodat alles volledig begrepen wordt.

Daarom heeft God ons **de Tien Geboden** gegeven en NIET *de “Tien Suggesties”*. Hij wil dat wij Zijn wil duidelijk kennen en begrijpen.

15) Het element van het juiste tijdstip bij het oordelen.

Het juiste tijdstip voor het uitvoeren van een oordeel is heel belangrijk - en kan het algeheel effect treffen.

Het te lang wachten in het vellen van een oordeel bijvoorbeeld, kan zeer zwaar zijn voor de betreffende personen. Dit is vooral waar als het gaat over moeilijke problemen.

Er zijn mensen bekend, die lijden onder verschillende gezondheidsproblemen, emotionele instortingen of houdingen van totale ontmoediging - allemaal, omdat oordeel te langzaam werd uitgesproken.

Gods Woord zegt, “uitgestelde verwachting krenkt het hart.....maar er zijn er die worden weggevaagd door gebrek aan recht [*of traagheid in het komen tot een oordeel*]”. (Spreuken 13:12, 23)

Het vergt wijsheid en inzicht om te weten wanneer een besluit ten uitvoer moet worden gebracht. Uitstel veroorzaakt bijna altijd frustratie - en iedereen wordt nerveus van het wachten tot er iets gebeurt.

Omgekeerd veroorzaakt overhaast oordelen leed en schade.

Een goed gevoel voor het juiste tijdstip is cruciaal.

“Het hart van de wijze kent tijd en gelegenheid.....Want voor elk voornemen is er een tijd en gelegenheid”. (Prediker 8:5-6)

Het juiste tijdstip is een sleutelbestanddeel in de uitvoering van elk besluit of oordeel.

16) Het allerbelangrijkste element van barmhartigheid en het oordelen.

Oordelen en barmhartigheid gaan hand in hand - en barmhartigheid moet altijd een rol spelen in elk uit te voeren oordeel.

Barmhartigheid vereist natuurlijk bewijs van een juiste houding en ware bekering. Hoewel barmhartigheid het oordeel kan verzachten, kan barmhartigheid nooit het oordeel ontkrachten.

Na het geven van instructies om een eind te maken aan discussies in **Matteüs 18:15-20**, vroeg Petrus aan Jezus over vergeving aan degene, die de aanval had veroorzaakt.

“Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal”. (Matteüs 18:21-22)

- ***Waarom drukte Jezus Zich op die manier uit?***

Omdat - voor degene, die de aanval veroorzaakte - gebrek aan barmhartigheid het hart kan breken en het verlangen om te veranderen te niet kan doen.

Het misbruik van dankbaarheid kan het doel van oordelen tenietdoen - door misbruik van vrijheid te bemoedigen om

kwaad te doen aan de ene kant of door harde onderdrukking te veroorzaken aan de andere kant.

Gods barmhartigheid duurt voor altijd. Denkt U er echter aan, dat de goddelozen zelfs aan de rand van de Poels des Vuurs zullen huilen en tandenknarsen en om barmhartigheid zullen smeken - maar Gods oordeel zal stand houden. (Lukas 13:28)

Het verslag van David en zijn zonde met Bathseba wordt vaak gebruikt om te laten zien hoe barmhartig God is tegenover zondaars. Dat is waar - en God *was* barmhartig voor David, *nadat* hij zich had bekeerd.

Maar Gods barmhartigheid was slechts *één* aspect van Zijn oordeel in dit voorval - want David betaalde een hoge prijs voor zijn zonde.

Laten wij naar het verslag kijken en hoe oordeel *met* barmhartigheid door God werd toegepast.

“Toen zei Nathan tegen David: U bent die man! Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Ík heb u tot koning gezalfd over Israël en Ík heb u uit Sauls hand gered. Ik heb u het huis van uw heer gegeven, en bovendien de vrouwen van uw heer in uw schoot. Ja, Ik heb u het huis van Israël en Juda gegeven. En als dat te weinig was geweest, zou Ik u nog wel meer gegeven hebben. Waarom hebt u dan het woord van de HEERE veracht, door te doen wat slecht is in Zijn ogen? U hebt Uriah, de Hethiet, met het zwaard gedood. Zijn vrouw hebt u tot vrouw genomen en hem hebt u door het zwaard van de Ammonieten gedood.

Welnu dan, het ZWAARD ZAL VOOR EEUWIG NIET VAN UW HUIS WIJKEN, **omdat u Mij veracht hebt**.....

Zo zegt de HEERE: Zie, Ik breng onheil **over u uit uw eigen huis**, en zal uw vrouwen voor uw ogen nemen en hen aan uw naaste geven; die zal op klaarlichte dag met uw vrouwen slapen. Voorzeker, ú hebt in het geheim gehandeld, MAAR IK ZAL DIT DOEN **TEN AANSCHOUWEN VAN HEEL ISRAËL EN IN HET VOLLE LICHT**.

Toen zei David tegen Nathan: Ik heb gezondigd tegen de HEERE. En Nathan zei tegen David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen; U ZULT NIET STERVEN. Omdat u echter door deze zaak de vijanden van de HEERE zeer hebt doen lasteren, **zal wel de zoon** die u geboren is, **zeker sterven**". (2 Samuël 12:7-14)

In dit verslag is het duidelijk dat Gods barmhartigheid Zijn oordeel niet ontcrachtte - het bleef hetzelfde, zelfs toen David vele dagen vastte om te proberen God over te halen Zijn gedachten te veranderen. God was duidelijk heel barmhartig voor David - maar Gods oordeel bleef bestaan om er zeker van te zijn dat David de les zou leren. En dat hij nooit meer misbruik zou maken van de zegeningen, die God hem gegeven had als Koning van Israël.

Als wij de Psalmen lezen die David na dit voorval schreef, kunnen wij zien dat het Gods oordeel was, waardoor David Gods barmhartigheid waardeerde. Dit maakte, dat David God zocht met heel zijn hart en Hem liefhad met zijn hele wezen.

Oordelen moet verzacht worden met juiste barmhartigheid - maar tegelijkertijd moet barmhartigheid nooit het oordeel vervangen.

17) U moet vervuld zijn met Gods Heilige Geest en de denkwijze van Christus hebben.

Wij zullen eindigen waar wij begonnen zijn. Vervuld zijn met Gods Heilige Geest is het **meest belangrijke element** en factor om de **geest van rechtvaardig oordeel** te hebben.

Het werkelijke vermogen om te oordelen komt van God - en door Zijn Heilige Geest ontvangen wij de liefde en genade van God.

Gods Heilige Geest wordt gerepresenteerd als “Wijsheid” (Spreuken 8) - dit laat duidelijk zien hoe Gods Heilige Geest leidt in het oordelen.

“Bij Mij is raad en wijsheid. Ik ben Inzicht, bij Mij is kracht. Door Mij regeren koningen, **verordenen vorsten gerechtigheid**. Door Mij heersen vorsten, en edelen, **alle rechters** op aarde..... Ik loop op het pad van de gerechtigheid, midden op DE PADEN VAN HET RECHT”. (Spreuken 8:14-16, 20)

Toen God de raad van **zeventig oudsten** instelde om Mozes bij te staan bij het oordelen van Israël, moest Hij ieder van hen een deel van dezelfde geest geven, welke Hij aan Mozes had gegeven.

“De HEERE zei tegen Mozes: Verzamel voor Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, van wie u weet dat zij de oudsten van het volk zijn en de beambten ervan.... U moet

hen bij de tent van ontmoeting brengen en zij moeten daar bij u gaan staan. En van de Geest Die op u is, zal Ik een deel afzonderen en op hen leggen”. (Numeri 11:16-17)

Dit is ook van toepassing op de dienaren van de nieuwtestamentische Kerk.

Paulus spoorde Timotheüs aan, “daarom herinner ik u eraan **de genadegave van God die in u is** door de oplegging van mijn handen, aan te wakkeren. Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid”. (2 Timotheüs 1:6-7)

God zegt aan ons: “word vervuld met de Geest”.
(Efeze 5:18)

Wij moeten vervuld zijn met Gods Heilige Geest, net zoals de Apostelen.

“En toen zij gebeden hadden.....En zij werden allen **vervuld** met de HEILIGE GEEST.....”. (Handelingen 4:31)

Als wij vervuld zijn met Gods Heilige Geest, zullen wij in staat zijn om de kwaliteit van rechtvaardig oordeel te ontwikkelen en uit te voeren.

God wil, dat wij nu in staat zijn om, net als Micha te zeggen, “IK daarentegen **BEN VOL van de kracht van de Geest** van de HEERE, **van recht** en heldenmoed”.
(Micha 3:8)

Als wij Gods Heilige Geest hebben en het gebruiken zoals God instrueert, *zal Die ons de kwaliteit van rechtvaardig oordeel geven.*

Daarom schreef Paulus, “de geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen.....Maar wij hebben de gedachten van Christus”. (1 Korintiërs 2:15-16)

Dit is het meest bepalende van alles - wij *moeten* Gods Heilige Geest hebben, “**laat daarom die gezindheid in u zijn** die ook in CHRISTUS JEZUS was”. (Filippenzen 2:5)

Dan zullen wij werkelijk in staat zijn om “*rechtvaardig* oordeel te oordelen”.

CONCLUSIE

Wij hebben gezien hoe belangrijk rechtvaardig oordeel is voor God en voor het hele volk van God.

De geest van rechtvaardig oordeel is een *karaktereigenschap* van God en Zijn Zoon Jezus Christus.

In deze tijd van complexiteit en verwarring - als nooit tevoren - hebben wij dezelfde karaktereigenschap nodig. Gods Kerk moet **standvastig zijn in waarheid en rechtvaardigheid**.

Door *vervuld* te zijn met Gods Heilige Geest en de gedachten van Christus kunnen wij - ieder van ons als Gods kinderen - de veelvoorkomende valkuilen en menselijke fouten vermijden bij het uitvoeren van goddelijk oordeel.

- Als wij deze sleutels van rechtvaardig oordeel toepassen, zal God ons zegenen en ons blijven gebruiken.
- Wij zullen de integriteit en het vertrouwen van Gods Kerk hooghouden.

- God zal als gevolg hiervan Zijn volk zegenen met vrede, eenheid, vreugde en succes.

“Een koning houdt een land in stand door recht...”.
(Spreuken 29:4)

Denkt U er aan, Jezus zei, “**ORDEEL EEN RECHTVAARDIG OORDEEL**”. (Johannes 7:24)

“GERECHTIGHEID EN RECHT te doen is voor de HEERE verkieslijker dan een offer”. (Spreuken 21:3)

“Een koning die op de RECHTERSTOEL zit, schift met zijn ogen alle kwaad”. (Spreuken 20:8)

“Een koning houdt een land in stand door recht...”.
(Spreuken 29:4)

ΩΩΩΩΩΩΩΩ

Literatuur

De Christelijke Bijbelse Kerk van God biedt een verscheidenheid aan publicaties, audio en video's aan, speciaal in de **Engelse taal**:

<http://www.churchathome.org/> en <http://www.cbcg.org/>

In de Nederlandse taal:

- Bijbelse begrippen die elke Christen behoort te kennen.
- *Vorbereiding voor Pascha en Feest van Ongezuurde Broden. Inclusief de Pascha Ceremonie*
- De Dag dat Jezus de Christus Stierf!

Regionaal Kantoor

Voor meer informatie kunt u ons bereiken via onderstaande Web site.

Nederland en België: <http://eindtijdevangelie.org/kontakt/>

Giften

De literatuur van De Christelijke Bijbelse Kerk van God heeft geen abonnementsprijs.

Deze gratis publicaties worden mogelijk gemaakt door tienden en giften van de leden van De Christelijke Bijbelse Kerk van God en door hen die gekozen hebben om medewerker te worden om het Ware Evangelie van Christus te verkondigen.

ING, Swift code / BIC: INGBNL2A

Rekeningnummer: IBAN: NL53 INGB 0007 3046 21

T.n.v. Stichting Christelijke Bijbelse Kerk van God.

ΩΩΩΩΩΩΩΩ